

Yıl: 9 Sayı: 25

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi ISSN: 2192-3396

İSLAM VE AVRUPA

Bir Medeniyetler Savaşı mı?

اداریہ

مکرم امراء کرام و صدران جماعت

السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ۔ ترکی رسالہ معنویات کے اس شمارہ میں حضور انور ایدہ اللہ تعالیٰ بنصرہ العزیز کے برلن میں ۱۲۲ اکتوبر ۲۰۱۹ کے خطاب کے مکمل متن کے علاوہ عید میلاد النبی کی حقیقت پر ایک مقالہ نیز کرونا وائرس کے متعلق امام وقت کے ارشادات بھی شامل ہیں۔ یہ رسالہ تبلیغی، تعلیمی اور تربیتی اغراض کے لئے ترکی بولنے والے احباب تک پہنچانے کی درخواست ہے۔

اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ معنویات کے ہر قاری کے لئے ٹرکس ڈسک جرمنی کی یہ ادنیٰ کوشش مفید اور اپنے نتائج کے لحاظ سے بابرکت ثابت ہو۔ آمین

والسلام

خاکسار حافظ فرید احمد خالد

نیشنل سیکرٹری تبلیغ

Editörden

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin^{as} 5. Halifesi Hz. Mirza Masroor Ahmad 22 Ekim 2019'da Berlin'de "İslam ve Avrupa: Bir Medeniyetler Savaşı mı" konusu üzerine bir konuşma yapıp İslamiyet'in Avrupa'ya nasıl barış ve huzur getireceğini anlatmaktadır. „Maneviyat“ konunun öneminden dolayı konuşmanın tümünü okuyucularına takdim etmektedir.

Maneviyat'ın yeni sayısının hayırlara vesile olmasını dileriz.

23 Şubat 2020'de Müslüman Ahmediye Cemaati
Başkkanı, Vadedilen Meshih'in 5.Halifesi Hazreti Mirza
Masroor Ahmad, Southall'da Darus Salaam Camii'ni
(Barış Evi) açtı.

Maneviyat

Yıl: 9 Sayı: 25

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi ISSN: 2192-3396

Sorumlu

Raşit Paktürk

Yazarlar

Dr.Abdulgaaffar Han
Dr.Muhammad Jalal Shams
Gülay Wagishauser
Hafız Athar Mahmood
Hiba Semin Paktürk
Munir Ahmad Munawar
Osman Şeker
Sadiq Ahmad Butt
Sera Varlı
Sultan Demir
Tahir Ahmet Çil

İdare Heyeti

Hafız Fareed Ahmad Khalid
Cengiz Varlı, Fatih Odabaşı
Hasan Hüseyin Odabaşı
Mahmood Nasir
Aziz Ahmad Ch. (Bangali)

Tasarım

Lutf-ul-Qadous Mirza,

Sosyal Medya

Enes Karahan
Bilal Ahmad Paktürk

Düzeltilme

Şaziye Paktürk

Yayınlayan

Ahmadiyya Muslim Jamaat
KdÖR
Verlag Der Islam

Adres

Türk Masası
Ahmadiyya Muslim Jamaat
KdÖR
Genfer Str. 11 60437 Frankfurt,
Almanya

Tel

0800-0001325 (Ücretsiz)

Fax

069 50688743

E-mail

maneviyat@ahmadiyya.de

"Maneviyat" is a Turkish Magazine
of Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR
Germany

"Maneviyat" ist eine türkische
Zeitschrift der Ahmadiyya Muslim
Jamaat KdÖR Deutschland

İçindekiler

4

Kuran-ı Kerim

5

Hadis-i Şerif

8

Siretü'l Abdal

9

İslam ve Avrupa

21

Siretü'n Nebi

30

Mevlit Kandili Kutlamaları

36

İslam Ansiklopedisinde Mevlid Hakkında Bilgi Notu

37

Mevlid-i Nebi Kutlamak Hakkında Bazı Nasihatler

38

Almanya Türk Masasının Düzenlediği
Talim – Terbiye - Tebliğ Semineri

40

Huzur Koronavirüs ile İlgili Uyarı

44

Korona Virüs Hakkında Vadedilen Mesih'in 5. Halifesi'nin En Son Talimatları

48

Kürtaj Caiz Midir?

Kuran-ı Kerim

Bakara Suresi, 257

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ
بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا
انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٧﴾

Dinde zorlama yoktur. Çünkü hak ile batıl arasındaki fark iyice ortaya çıkmıştır. (Biliniz ki, kendi isteğiyle) iyilikten alıkoyanı reddedip, Allah'a inanan kimse sağlam bir kulpa tutunmuş olur. Allah, en iyi işiten ve en iyi bilendir.

Hadis-i Şerif

Komşularla iyi geçinmek

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى
ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَثُهُ

Tercüme

Hiz. Aişe'nin^{ra} rivayetine göre Peygamber Efendimiz^{sav} şöyle buyurdu: Cebrail bana komşu hakkında o kadar sıkça telkinde bulundu ki ben Cebrail'in komşuyu mirasçı kılacağını zannettim.¹

Açıklama

Komşu, toplumun önemli bir parçasıdır. Peygamber Efendimiz^{sav} komşuyla iyi geçinmek üzerinde ısrarla durmuştur. Doğrusu komşusuyla iyi geçinmeye insan denemez. Çünkü insan, medeni bir varlıktır.

Komşuluk ise medeniyetin vazgeçilmez, önemli bir parçasıdır. Bundan dolayı aralarındaki ilişkilerin hoş ve sağlam olması için İslam, komşuların birbiriyle iyi geçinmesini emreder. İslam, bu konuda o kadar ısrarcıdır ki Peygamber Efendimiz^{sav}, Cebrail bu konuda bana tekrar tekrar ısrar etmiştir, o kadar ki ben, komşunun mirasçı kılınabileceğini zannettim, buyurmuştur.

Bu önemli emirden dolayı her Müslüman, komşularına karşı özel sevgi ve ihsanda bulunmalı. İyi ve kötü gününde onunla beraber olmalı. Komşunun gıyabında onun çoluk çocuğuna sahip çıkmalı. Peygamber

¹Buhari

Efendimiz^{sav}, ufak ufak şeyler üzerinde ısrar edecek kadar komşu ile iyi geçinmeyi önemserdi. Nitekim o, bir hadiste şöyle buyurur: Evinizde et vesaire pişirdiğinizde ona biraz fazla su koyun ki yemeğinizden, ihtiyacına göre komşunuz da faydalanabilsin.

İnsanın ahlakının gerçek ölçüsü, komşusuyla olan davranışlarıdır. Uzakta olup ara sıra görüşen insanlar birbirine karşı geçici olarak suni davranışlar sergileyebilirler. Ancak gece gündüz birbiriyle görüşenler, birbirine karşı suni davranışlarda bulunamazlar. Çünkü kısa bir zaman içerisinde insanın gerçek ahlakı ve karakteri ortaya çıkar. Nitekim Peygamber Efendimiz'in^{sav} bu mübarek buyruğu, komşularla iyi geçinmeyi telkin ederken, buna uygun hareket edenlerin şahsi karakterinin düzelmesine de vesile olur. Çünkü şahsi karakteri ve ahlakı gerçekten iyi olan insan komşusuna karşı iyi davranabilir. Komşuya iyi davranmak için, bir kişi gerçek manada güzel karaktere sahip olmak zorundadır. Yoksa gece gündüz görüştükleri için, kısa bir zaman içerisinde, onun suni karakteri ortaya çıkacaktır.

Aynen bunun gibi bu hadis, geniş anlamı itibarıyla milletlere ve ülkelere de sorumluluk yüklemektedir. Buna göre her millet ve ülke komşularıyla iyi geçinmek zorundadır. Onlara ihsanda bulunmalı ve yardımlaşmalıdır. Çünkü bir fert ahlak kanununa tabi olduğu gibi milletler ve ülkeler de ahlak kanunlarına tabidirler. Milletler ve ülkeler kendilerini ahlak kanununa tabi kabul ettikleri zaman, dünyada barışın sağlanacağı bir gerçektir.

2019 Uluslararası Yıllık Jalsa Salana Toplantısında
cemaatin bulunduğu ülkelerin bayrakları

Kelamü'l İmam

Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam^{as}

SİRETÜ'L ABDAL

(Önceki Bölümden devam)

Bir kadının kendini hayızdan temizlediği gibi, beşeri fesatlardan arınmaları, abdalların özelliklerinden birisidir. Allah^{cc}, rahmetiyle onlara yönelir. Bunun neticesinde koşarak (O'na) gelirler. Nefs yuvalarını, Allah'ın^{cc} eliyle harabeye çevirirler ve ruhani gözleriyle Allah'ı^{cc} görürler. Her şüpheden arındırılırlar ve ilimde kâmilliğe ulaştırılırlar. Makamları, Allah^{cc} indinde meleklerden daha üstündür. Çünkü onlar, nefislerine muhalefet ettiler ve yük taşıırken, ayaklar üzerinde sağlam durdular. Muhabbetleri alevlendi ve nefsin (zehirli) iğnesi yok oldu. Kılıçlarının ağzı keskinleşti ve nitekim onlar, her perdeyi paramparça ederek Allah^{cc} indinde fena oldular. Bundan dolayı ibadetle geçirmedikleri bir an yoktur. Allah^{cc}, kalplerinin kendisinden başkasına meyletmesine engel olur

ve O'nun muhabbeti içlerine nüfuz ederek gönüllerini çeler. Bundan dolayı, her zerrelere Rablerinin önünde eğilir. Allah^{cc} sevgisi onların gıdasıdır ve onlar bununla beslenirler. Onlar gayret² sahibi olduklarından, yabancı birisi gelip onu yemesin diye, bu gıdayı çabucak yerler. Sevgilileri için o kadar çok ağlarlar ki, kirpikleri dökülür. Üzüntüleri gönüllerini yakar ve Allah'ın^{cc} zikri ile tulum gibi dolu olurlar. O'nun için, her an özlem içindedirler. İlahi muhabbetten dolayı gönülleri, ısınmış taş gibi kıvgındır ve bu nedenle susuzlukları artar. Allah^{cc} indindeki mertebelerini, mahlûkat bilmez. İşte bundan dolayı halk, onlara hakaret eder ve çirkin suçlamalarda bulunur.

*Siretül'Abdal, Hz. Mirza Gulam Ahmed
Kadiyani aleyhisselam, Aralık 1903
Çev.: Raşit Paktürk*

²Aziz ve kutsal bir şeye saldırdığını görmekten doğan asil, temiz duygu (Çev.)

İSLAM VE AVRUPA

Bir Medeniyetler Savaşı mı?

Uluslararası Müslüman Ahmediye Cemaati Başkanı ve Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin 5. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed'in, 22 Ekim 2019'da Almanya'nın Başkenti Berlin'de, Adlon Kempinski otel salonunda, Alman milletvekilleri ve dini, siyasi ve farklı tabakaların ileri gelenlerine hitaben yaptığı, konuşmanın tam metnidir.

Saygıdeğer misafirler, Esselamu aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühü

İlk olarak davetimizi kabul edip buraya geldiğiniz için teşekkürlerimi sunarım.

Bugünkü dünyada özellikle de Batı ve gelişmiş ülkelerde göç konusu ve onun toplum üzerindeki etkileri sıcak tartışmalardan biridir. Bu tartışmaların odağında Müslümanlar vardır. Bazı devletler ve toplumlar medeniyetlerin çatışmasından korkmaktadırlar. Onlar Müslümanların batı toplumları için tehlike yarattığını ve Batı dünyası ile entegre olamayacağını düşünürler. Bu konuyu ele almadan önce, medeniyetin ne olduğunu açıklayacağım. Bu konuyla ilgili Vadedilen Mesih'in ikinci halifesinin medeniyet ve kültür tanımını size sunmak istiyorum ki ben de bu tanımın doğru olduğunu kabul ediyorum.

O, İslam'a göre medeniyetin, toplumun maddi gelişmesi ve refahı olduğunu söyler. Bir medeniyetin gücü, onun ekonomik gelişmesi, teknoloji-

sinin ilerlemişliği, ulaşım ve iletişiminin seviyesinden anlaşılır. Ayrıca bir toplumun barış ve istikrarı, ister yasaların uygulanması ve askeri güçle, ister başka yollarla olsun, hepsi de medeniyetin göstergesidir.

Medeniyet ve kültür arasında bir fark vardır. Kültür, insanların düşüncelerini aktarma şekli, toplumsal konulardaki görüşleri, uygulamalarıdır ve bunların temelinde yatan maddi refah değeridir. Tersine bunun temelini ahlaki ve dini değerler ve bir milletin örf ve adetleri belirler. Böylece bir toplumun medeniyeti, maddi refah, teknoloji ve entelektüel gelişmesi iken kültür ise dini, ahlaki ve felsefi gelişmişliğidir.

Medeniyet ve kültür arasındaki farkın rahat anlaşılabilmesi için Hristiyanlığın ilk dönemine bakmamız yeterlidir.

O dönemde Roma imparatorluğu gücünün zirvesinde idi. Hatta bugün bile o, dünya tarihindeki en büyük medeniyetlerden biri olarak kabul edilir. Romalılar, dünyayı yönetme sistemiyle ve halkın refahı için yaptıklarıyla, medeni olarak kabul edildiler. Ancak onların kültürü, ahlakın yüksek standartlarına uygun değildi.

Nitekim Hristiyanlık ortaya çıktığında o, onlara dini ve ahlaki kurallara göre yaşamayı öğretti. Romalılar ise sadece dünyevi bakımdan yönetim kuralları ve onun sınırlarını belirledi. Zaman içerisinde Romalılar Hristi-

yanlığı kabul etti ve böylelikle Hristiyanlık öğretisinin izleri onların kültürlerinde görülmeye başladı.

Hatta bu çağda bile, dinden uzaklaşıyor olmasına rağmen batı kültürü üzerinde Hristiyanlığın etkisi vardır. Göç konusundaki tartışmalara gelince, uzun yıllardan beri bazı batı ülkelerinin demografik yapısı değişmektedir. Göçmenler birçok ülkeden buraya gelmektedir. Ancak Müslümanların göçmen olarak gelmesi bazı tedirginliklere yol açtı. Bazı insanlar Müslüman ülkelerden gelen göçü medeniyet, kültür ve ahlaki değerleri için tehlike olarak algılamaktadır.

Hâlbuki fiili durum bu iddiayı reddetmektedir. Çünkü demin de anlattığım gibi medeniyet, bir toplumun maddi refahı ve gelişmişliği demektir ve gördüğümüz kadarıyla fakir ve gelişmekte olan toplumlar, gelişmiş olan toplumları taklit etmektedir. Modern ulaşım ve iletişim yolları neticesinde bu çağda dünya globalleşmiştir. Bundan dolayı fakir toplumlar, batı toplumunun etkisi altındadır ve onların seviyesine ulaşmak arzusundadır.

Bu nedenle Batı medeniyeti, Müslümanların var oluşundan dolayı tehdit altında değil, tersine onları kendi etkisi altına almaktadır. Batı medeniyeti dünyanın diğer bölgelerini etkisi altına aldığı gibi, İslam dünyası da bundan payını almaktadır. Avrupa'da

İslam yayılırsa batının değerleri tehlikededir şeklinde bir iddia ileri sürülmektedir. Bu iddiayı ben şimdi ele alacağım.

Dünyada genellikle insanlar gitgide dinden uzaklaşmaktadır ve bu durum özellikle Batıda daha bariz olarak görülmektedir. Batı dünyasında yapılan anketler, insanların dinden uzaklaştığını ve gitgide ateistliğe kaydıklarını göstermektedir. Bana göre ateistliğin yayılması, Batı kültürü için İslam'dan daha büyük bir tehdittir. Batı değerleri eskidir ve Hristiyanlık ve Yahudilik gibi dinlerin örf ve adetlerine dayanmaktadır. Bu dini değerler ve kültürel normlar, dinin her şeklini reddeden insanların saldırısı altındadır.

Bir Müslüman dini lider olarak ben, sizin kendi mirasınızı ve kültürünüzü korumanızı isterim. İster Hristiyanlık ister Yahudilik yahut başka bir din olsun, enerjinizi, insanları dine çekmek için sarf etmenizi isterim. Asırlardır süregelen ve toplumun bir parçası haline gelmiş olan değerler ve ahlak standartları, gelişmişlik adı altında terk edilmemeli. Açıkça söylemem gerekir ki Batı, Müslümanların dinlerine bağlı olduklarını görmektedirler ve bana göre Batıda İslam'ın tehdit olarak algılanmasının asıl sebebi, onların kendi dinlerinden uzaklaşmış olmalarıdır.

ISLAM & EUROPA

Ein Kampf der Kulturen?

BERLIN, 22. OKTOBER 2019

Bu nedenle İslam hakkında medyada duyduklarınız ve okuduklarınızdan dolayı, İslam'dan korkmamanızı tavsiye ederim. Müslümanların inancına göre Kuran-ı Kerim, son ve mükemmel şeriattir. Kuran-ı Kerim'e olan sevgimizden dolayı kesin olarak inanıyoruz ki din, her ferдин kalben karar vereceği kişisel bir konudur. Kuran-ı Kerim'in ikinci suresinin 257. ayetine göre hangi şart ve durumda olursa olsun, dinin zorla yayılması yasaktır.

Bundan ötürü Müslüman olmayanların, Müslümanlar bir gün Batıda zorla dinlerini yayacaklar şeklinde bir korkuya kapılmalarının hiçbir yeri ve nedeni yoktur. Şiddeti benimseyen çok az sayıdaki Müslümanın, Kuran öğretisiyle hiçbir ilgisi ve bağı yoktur ve yaptıkları Kuran'a tamamiyla ters düşmektedir. Ben birçok kez devletler ve ilgili kurumlara, ister müslim ister gayri müslim olsun, şiddeti benimseyenlere karşı taviz vermelerini tavsiye ettim. Ahmedi Müslüman olarak biz kesin inanıyoruz ki, şartlar ne olursa olsun dinin zorla yayılması İslam'a göre yasaktır. Durum böyleyken İslam'dan neden korkulsun. Neden insanlar, Müslümanlardan dolayı medeniyetimiz tehdit altındadır gibi bir ön yargıya kapılsın. İslam'a göre medeniyet ve kültür kavramını anlattıktan sonra şimdi ben İslam'ın bazı öğretilerini sunacağım.

İslam ve İslam Peygamberi Hz. Muhammed (sav) ile ilgili birçok

yanlış bilgiler yayılmıştır. Bu kısa konuşma içinde, İslam'ın bütün öğretilerini anlatmam mümkün değildir. Bu nedenle ben insan haklarıyla ilgili bazı İslam öğretilerini sunmaya çalışacağım. 4. surenin 37. ayeti, insan hakları ile ilgili şöyle der:

Allah'a ibadet edin, O'na hiçbir varlığı ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, öksüzlere, düşkünlere, komşunuz olan akrabalara, akraba olmayan komşulara, sohbetinizde bulunan dostlara, yolculara ve sahibi bulunduklarınıza iyilik edin. Allah, kibirlenip böbürleneni hiç sevmez.

Bu Ayet-i Kerimede, ibadet emriyle beraber bir Müslümanın anne babaya sevgi ve şefkatle davranması da emredilmiştir. İslamiyet'in bu sevgi ve saygı öğretisi, hangi din veya toplum için tehdit olabilir?

Aynı ayet Müslümanların, akrabalarına, sevgi ve merhamet göstermeleri talimatını vermekle beraber, toplumun düşük ve güçsüz bireylerine, mesela yetimlere destek olmalarını da emrediyor. Biz, güçsüz bireylerin kalkınmasının yolunun eğitimden geçtiğine inanıyoruz. Bu tür, toplumun zayıf kesiminden gelen gençlerin fakirlikten kurtulmaları ve kendi ayakları üzerinde durmaları ancak eğitimle mümkündür. Böylelikle onlar umutsuzluk batağına saplanmak veya suç örgütlerinin eline düşmek yerine toplumun faydalı bireyleri haline gelirler.

Bu nedenle Müslüman Ahmediye Cemaati, eğitime çok önem vermektedir. Biz gücümüz nispetince Afrika'da okullar kurduk ve fakir öğrencilerin yükseköğretim görmeleri için onlara burs desteği de vermeye çalıştık. Aslında zengin ülkeler fakir ülkelere kendi ayakları üzerinde durabilecekleri şekilde destek olmalı. Böylelikle eğer fakir ülkelerin ekonomi ve altyapıları düzelirse, o ülkeler vatandaşlarına kendi ülkelerinde iş imkânları sağlayacak ve bunun neticesinde insanlar ülkelerinden göç etmek zorunda kalmayacaklar. Eğer ülkelerinde istihdam, istikrar ve refah olursa, doğal olarak bölge, hatta dünya bundan faydalanacaktır.

Demin okuduğum Kuran ayetinde, komşu haklarından özellikle bahse-

dilmiştir. Komşu, ister Müslüman ister gayri müslim olsun. Bu ayete göre komşunun tanımı çok geniştir. Bir hadis-i şerife göre, Allah komşu hakları üzerinde o kadar çok durmuştur ki, Peygamber Efendimiz (sav) komşunun da mirasçı olabileceğini düşünmüştür. Peygamber Efendimiz (sav), insanlara teşekkür etmeyen Allah'a da şükretmez, buyurmaktadır. Bu ne güzel bir prensiptir. Bu hadis, bir Müslümanın, Allah hakları ile beraber, Allah'ın yarattıklarının haklarını da ödemesi gerektiğini öğretiyor. Müsaade ederseniz ben tekrardan sormak isterim, böyle bir öğreti batı medeniyeti için nasıl tehdit olabilir? Bundan dolayı İslam veya Müslümanların Batı'da bir yeri yoktur şeklindeki tavsiye, bana göre Batı için zararlıdır.

Eğer Müslümanlar buraya gelip buraya entegre oluyor, komşularının haklarını veriyor, barışın yayılması ve toplumun faydası için çabalıyorlarsa, bu, kınanmak yerine takdirle karşılanmalıdır. Bazı kimseler, Müslümanların "cihad"a inandıklarını söyleyerek, onlar buraya gelirlerse savaş açmak suretiyle zorla İslam medeniyeti ve kültürünü yayıp, toplum barışını yok edecek, diyorlar. Bu düşünce, "cihad"ın yanlış anlaşılması ve İslam'ın ilk devrinde savaşların neden yapıldığının bilinmemesinden kaynaklanmaktadır. İslam kesinlikle, kan akıtan veya şiddeti tavsiye eden bir din değildir.

Bir keresinde sahabelerden biri savaşa katılmak için Peygamber Efendimiz'den (sav) müsaade istedi. Ancak Peygamber Efendimiz (sav), onun anne ve babası iyi olmadığından ve yardımına ihtiyacı olduğundan talebini reddedip evinde kalmasını anne ve babasına hizmet etmesini emretti. Bu hizmetin de, cihad hükmünde olduğunu söyledi. Eğer cihattan kast edilen sadece savaş olsaydı, Peygamber Efendimiz (sav) sahabenin talebini kabul edip onu mutlaka savaşa götürürdü.

Şüphesiz İslam'ın ilk döneminde Müslümanlar savaşmak zorunda kaldılar, ancak bu savaşların gayesi kesinlikle ülkeleri ele geçirmek veya insanları zorla Müslüman yapmak değildi. Tersine onların gayesi din müessesesini korumak ve dini özgürlüğün sağlanmasıydı. Nitekim

Kuran'ın 22. suresi, 40 ile 41. ayetlerinde cihadın sebebi anlatılmıştır. Buna göre din özgürlüğü tehdit altında olduğu için cihada izin verilmiştir. Çünkü dini yok etmek isteyenler durdurulmadığı takdirde yeryüzündeki manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çok anılan camiler alaşağı edilirdi.

6.Sure 152. ayette Allah, evladınızı öldürmeyin buyurmaktadır. Bu ayet çocukların ilerde toplumun sağlıklı bir ferdi olabilmeleri için onların sevgi ve şefkatle yetiştirilmesini, ahlak öğretilmesini ve eğitilmelerini emretmektedir. İslam toplumun savunmasız bireylerinin haklarının da gözetilmesini öğretir.

Mesela 4. sure, 7. ayette yetimlerin istismar edilmesi yasaklanmakta ve onlar büyüüp mal mülküne sahip çıkacağı yaşa gelinceye kadar miraslarının korunması emredilmiştir. Batıdaki başka bir eleştiriye gelince "Müslümanlar kadına saygı göstermezlermiş".

Birçok haklarla birlikte kadına miras, boşama ve boşanma hakkını veren ilk din İslam'dır. İslam kız çocuklarının eğitimine çok önem vermekte, sağlıklı bir şekilde büyümelerine ve kişiliklerinin geliştirilmesine imkân sağlamaktadır. Peygamber Efendimiz (sav) "Cennet annelerinizin ayakları altındadır" buyurmaktadır. Bu hadis kadının toplumdaki saygın yerini ve önemli rolünü ortaya koymaktadır. Bir toplumu etkileyip,

dünyayı yeryüzünde “cennet” yapmaya muktedir olan anne olduğu gibi çocuklarına sonsuz cennetin kapılarını açabilecek olan da annedir. Kuran’ın 4. suresinin 20. ayet-i Kerimesinde Allah, Müslüman erkeklerin eşlerine sevgi ve saygı ile davranmalarını emrediyor.

Batı dünyasında her gün polis ve mahkemeden gelen raporlara göre kadına, aile hayatında şiddet uygulanmakta ve kötü muamele yapılmaktadır. Değişik araştırmalar ve raporlar bu suçların hiçbir din ile ilgisi olmadığını göstermektedir. Mesela 2018’de İngiltere’de Ulusal istatistik raporu bunu kanıtladığı gibi, geçenlerdeki bir rapor bu durumun Almanya için de geçerli olduğunu göstermektedir. Durum böyleyken, bu konuda İslam’ı suçlamak çok büyük haksızlıktır.

İslamiyet, diğer dinlere mensup insanların dini duygularına ve inançlarına karşı hassas ve saygılı olunma-

sını emreder. Medine sözleşmesi, bunun en güzel örneğidir. Bu sözleşmede Tevrat’a saygı gösterildi ve Yahudilerin Tevrat’ın hükümlerine göre yaşamlarını sürdürmeleri kabul edildi. İslam, fertlerin, hayvanların, hatta düşmanların haklarını dahi korudu. Kuran-ı Kerim’in 2. suresinin 191. ayetinde Allah-u Teâla, savaş halindeki düşmana karşı bile adaletsizlik yapılmamasını emreder.

Bugünkü dünya, her zamankinden daha fazla medeni ve ilerlemiş olduğunu iddia eder. Ancak, hem fertler hem de ülkeler, intikam fırsatı ellerine geçtiğinde, düşmanların haklarını akıllarından dahi geçirmezler. Kuran-ı Kerim’in 5. suresinin 9. Ayetinde Allah-u Teâla, bir topluluğa olan düşmanlığınız, sizi adaletsizliğe sevk etmesin ve (daima) adaletli olun, buyurmaktadır. İslam, her durumda adalet prensibine sınırsız bağlı kalmamızı ve hiçbir şeyin bizi intikama sevk etmemesini emreder. Bunun en güzel ve benzersiz örneği-

ISLAM & EUROPA

Ein Kampf der Kulturen?

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad RA

Kalif & Oberhaupt der weltweiten Ahmadiyya Muslim Jamaat

Eine Veranstaltung der
Ahmadiyya Muslim Jamaat Deutschland

ISLAM & EUROPA

Ein Kampf der Kulturen?

ni, Mekke'nin fethedildiği gün Peygamber Efendimizin (sav) hayatında görmekteyiz. Mekkeliler, Müslümanları öldüren, onlara eziyet eden ve vatanlarından zorla çıkaran kimselerdi. Ancak Peygamber Efendimiz (sav) bir fatih olarak Mekke'ye geri döndüğünde, bu suçları işleyenlerin hiçbirinden intikam almadı. O, Müslümanlara karşı suç işleyenleri, İslam öğretisi ışığında affetti. İslam'ı kabul etsin yahut etmesin, hiç kimse-ye insafsızlık yapılmadı.

İslam'ın yarattığı başka bir ahlaki devrim de, toplumun en zayıf ferdi sayılan kölelerle ilgilidir. İslam'dan önce kölelik, toplumda normal bir durumdu. Kuran-ı Kerim'in 24. suresinin 34. ayetinde Allah-u Teâlâ, özgürlük isteyen bir kölenin hürriyetine kavuşturulmasında yardımcı olumasını emreder. Eğer köle parasal güçlük çekiyorsa fidyesi makul ve ödenebilecek küçük taksitlere bölünmeli ve özgürlüğüne kavuşması için kolaylık sağlanmalı.

Çağımızda görünürde kölelik bitmiş, ancak bunun yerini iktisadi ve ekonomik kölelik almıştır. Bugünkü dünyada güçlü ve güçsüz ülkeler arasındaki ilişki, efendi köle ilişkisine dönmüştür. Mesela fakir ülkeler zengin ülkelere borç alırken, onların sunduğu bütün şartları kabul etmek zorunda kalırlar. Faiz katlanarak artar ve netice olarak kısa dönem için yardım adı altında verilen bu borçlarla fakir ülkeler istismar edilir. Fakir ülkeler, zengin ve güçlü ülkelere boyun

eğmek zorunda kalırlar. Bu kölelik her açıdan gayrî ahlakidir.

İlk günden beri İslam, Müslüman olmayanların haklarını korumaktadır. O, toplumun barışı ve birliğinin korunması için, Müslümanlara fedakârlıkta bulunmalarını tavsiye eder. Mesela, Kuran-ı Kerim'in 6. Suresinin 109. ayetinde Allah-u Teâlâ, Müslümanların, müşriklerin putlarına bile sövmemelerini emreder. Çünkü böyle yaparlarsa onlar da Allah'a söverler.

Ben bu kısa zaman içinde, insan haklarıyla ilgili İslam'ın ancak birkaç öğretisini anlatabildim. İslam'ın bu öğretisinin, batı medeniyeti ve kültürü için tehlikeli olmadığı umarım anlaşılmıştır. Eğer bir Müslüman, Müslüman olmayanların haklarını gasp ediyorsa bu, onun İslam öğretisi hakkındaki bilgisizliğinden yahut onu reddetmesinden dolayıdır.

En son şunu söylemek istiyorum ki bu çağda dünya diken üstünde durmaktadır ve aniden durumun son derece kötüleşebileceğinden endişeliyim. Bunun neticesinde, etkisi uzun sürecek olan bir felaket dünyanın başına gelecek. Bundan dolayı medeniyetler savaşından bahsetmekten veya toplumlar arasındaki farklılıklar üzerinden gerginlik yaratmaktan ve birbirinin dinlerine saldırılmaktan vaz geçelim. Bunun yerine birbirimizi anlamaya çalışalım. Unutmayalım ki biz hepimiz insanız ve insanlık tarihinde milletler hiçbir

zaman birbiriyle bu kadar iletişim içinde değildi. Bu iletişim birbirimizi kucaklamaya vesile olmalı ve dikkatimizi birlik ve beraberliğe yoğunlaştırmalı. Böylelikle dünyada uzun vadeli barışı tesis edilebilir. Ancak biz bunun tersini müşahade etmekteyiz. İster Müslüman olsun ister olmasın her ülke, geniş bir perspektiften bakarak dünyanın menfaatlerini gözetmek yerine, kendi çıkarlarını düşünmekte ve kendi menfaati için savaşılmaktadır. Onlar hedeflerine ulaşmak için, insaf ve ahlakın bütün sınırlarını aşmayı mubah görmekte-dirler.

Geçmişteki karanlık günlerde dünyayı cehenneme çeviren gruplara benzer şekilde, birbirine muhalif bloklar ve ittifaklar kurulmaktadır. Bugün dünyada birçok ülke nükleer silahlar veya benzerlerine sahiptir. Bilindiği gibi bu silahlar, medeniyetleri yok etme gücüne sahiptir. Bu silahların hiç kullanılmayacağını veya

yanlış ellere geçmeyeceğini kim garanti edebilir? Eğer nükleer silahlar kullanılırsa, bu sadece bizi değil, çocuklarımızı ve gelecekteki nesillerimizi de etkileyecek ve bizim günahlarımızın bedelini onlar ödeyeceklerdir. Hiçbir kusurları olmadığı halde nesilden nesile, fiziksel ve zihinsel özürlü çocuklar doğacak. Acaba nesillerimize bunu mu bırakmak istiyoruz? Kesinlikle hayır!

Bundan dolayı ister dinsel, ister etnik veya ister siyasi gerekçelere dayansın, nefreti alevlendirmek yerine, bizi uyaran ve ikaz eden bu değişikliklere çok geç olmadan kulak vermeliyiz. Gelin hepimiz birbirimizin farklılıklarını kabul ederek, saygı, tolerans ve şefkati benimseyerek, el birliği ile dünyada barış ve özgürlüğün yerleşmesi için çalışalım.

Bu akşam buraya gelip davetimize icabet ettiğiniz için hepinize teşekkür ederim.

ISLAM & EUROPA

Ein Kampf der Kulturen?

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad RA

Kalif & Oberhaupt der weltweiten Ahmadiyya Muslim Jamaat

Ein Veranstaltung der
Ahmadiyya Muslim Jamaat Deutschland e.V.

ISLAM & EUROPA

Ein Kampf der Kulturen?

Hadhrat Mirza Masroor Ahmad RA

Kalif & Oberhaupt der weltweiten Ahmadiyya Muslim Jamaat

Ein Veranstaltung der
Ahmadiyya Muslim Jamaat Deutschland e.V.

SİRETÜ'N NEBİ

Hız. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmad^{ra}

El-Fazl Gazetesinde Yayınlanan Makalelerinden Derleme
Çeviren: Raşit Paktürk

Önsöz

Tarihin kaleme aldığı konuların en önemlilerinden birisi, tarihin akışına yön veren ve seyrini değiştiren insanların halini kaleme alıp onların nasıl birisi olduğunu aktarmaktır. Tarihi olaylar bize hangi olayların neticesinin iyi veya kötü olduğunu aktarırken, tarihin seyrini değiştiren insanların sireti bize, hangi karaktere sahip olan insanların elinden hangi olayların vuku bulduğunu anlatır. Bundan dolayı İslam tarihini anlatırken ben ilk olarak, Müslümanların can-ü gönülünden kendisine feda oldukları Peygamber Efendimizin^{sav} siretini anlatmayı uygun gördüm. Bizzat Allah-u Teala Peygamber Efendimiz^{sav} hakkında,

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

buyurmaktadır.³ Bundan dolayı İslam tarihini okumakla bir insanın çıkarabileceği neticeler ve istifade edeceği şeylerden çok daha fazlası, bu mukaddes insanın^{sav} siretini incelemekle elde edilebilir.

Peygamber Efendimizin^{sav} siretini kaleme almanın farklı şekilleri vardır. Bunlardan birisi, genel tarih kitaplarından istifade edilmesidir. İkincisi, hadislerden derlemektir. Üçüncüsü, Kuran-ı Kerim'den çıkarmaktır. Bu kaynakların birincisinde, dost ve düşmanın görüşlerini ayıklamak zor ve hatta imkansız olduğundan itibar açısından daha düşük seviyeli. İkinci kaynak, yani hadisten olayların derlenmesi daha güvenilirdir. Çünkü muhaddisler (hadis alimleri) tarihçiler gibi her işittiğini kaleme almamış, tersine rivayetlerin Peygamber Efendimize^{sav} kadar ulaştığından emin olmuşlardır. Ayrıca da rivayet edenlerin karakterini iyice inceledikten sonra, o rivayetleri naklettiler. Üçüncü kaynak, yani Kuran-ı Kerim'den Peygamber Efendimizin^{sav} karakterini kaleme almaktır. Bu kaynak hepsinden yüce, mükemmel ve her eksiklikten arınmıştır. Ancak bu iş, büyük bir sorumluluk istediği için, ben şimdilik üçüncü kaynağı yerine ikinci kaynağı, yani hadisleri

seçtim. Eğer Allah muvaffak kılarsa, uygun bir zamanda Peygamber Efendimizin^{sav} siretini Kuran-ı Kerim'den de yazmayı istiyorum. Bu makalelerde özetle sadece yüce derecedeki rivayetleri aktarmayı hedef edindiğim için, hadis kitapları arasından sadece Buhari'den istifade ettim. Özet halindeki bu siretin kaynağı, Buhari gibi güvenilir bir kitaptır. Bunun haricindeki hadis kitaplarından alıntı yapılmamıştır.

Bu sireti aktarırken sadece Kütüb-ü Sitte'den en sahih olan Buhari ile sınırlı kaldığım ve onu da özetle aktarmaya çalıştığım için elinizdeki bu siret, Peygamber Efendimizin siretinin ancak küçük bir bölümüdür. Çünkü kenarları olmayan bu denizi geçmek çok zordur. Sevgilinin her sözü, her şeyi, şekli, oturuşu-kalkışı, giyinişi, yeme-içme şekli, aşığının kalbini cezbedip sevgisini artırdığı için ben makalelerimin başında bunlardan bahsedeceğim. Çünkü siretiyle beraber sevgilinin sureti ve adetlerini de bilirsek o zaman sevgi-
limiz gözümüzün önünde canlanır.

Hiz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed^{ra}

Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin (as) İkincisi Halifesi

³Ahzap suresi, 22 (Allah'ın Resulünde sizin için kesinlikle çok güzel bir örnek vardır.)

BİRİNCİ BÖLÜM

Şekli, giysisi, yaşı ve bazı alışkanlıkları

Peygamber Efendimiz^{sav} (canım ona feda olsun) Mekke-yi Mükerrreme'de dünyaya geldi. Onun dünyaya gelişinden önce babası Hz. Abdullah vefat etmişti. Bundan dolayı ona annesi Hz. Amine ve büyükbabası Hz. Abdulmuttalip baktı. Ancak onların her ikisi de o daha küçükken vefat ettiler. Bundan sonra amcası Ebu Talip onun gözetimini üstlendi. Peygamber Efendimiz^{sav} altmış üç yıl yaşadı. Bütün hayatını Allah'ın rızasını kazanmaya ve O'nun ismini yüceltmeye adanmıştı. Dünyaya gelen hiç kimse onun gibi olmadı, olamayacak. İnsanoğlunun bütün güzellikleri onun şahsında kemale ulaştı ve son buldu. Takvanın her yolunu katetti ve ilâhî Sevginin her kapısından geçti. O kadar ki Allah-u Teala onu "Hatem-ül Enbiya" hitabı ile şereflendirdi ve Allah'a ulaşmak için Peygamber Efendimize itaat etmeyi, ebedî bir şart olarak koydu.

Şekli ve Şemai

Boyu, ne çok uzun ne de kısa idi. Rengi çok güzel olup ne soğuk ülke-deki insanlarınki gibi tamamıyla beyaz tenli, ne de buğday tenli idi. Saçları ne tamamen düz, ne de kıvrık olmayıp hafif dalgalı idi. Saçlarının rengi hafiften kırmızıya çalardı. Yaşlandığında kulak üstü saçları biraz aklaşmış olmakla beraber geriye kalanı siyah idi. Saçları uzun olup kulak yumuşağına kadar inerdi. Saçlarını daima tarardı ve ortadan ayırırdı. Saçlarına yağ sürmek ve güzel koku kullanmak adeti idi. Mübarek teni çok yumuşaktı ve her zaman güzel kokardı. Göğsü ve iki omzu arası genişti. Elleri ve ayakları etli, avuçları ise genişti. Çizgili ve pamuktan elbise hoşuna giderdi ve defnedildiği kumaş da bu türdendi. Bununla beraber Allah'ın her nimetine şükreder ve ne bulursa onu giyerdi.

Konuşma şekli

Hz. Enes'in^{ra} rivayetine göre Peygamber Efendimiz^{sav} genellikle insanlar iyice anlasınlar diye söylediğini üç kere tekrarlardı. Selamı da bu şekildeydi. O, diğer insanlar gibi hızlı hızlı konuşmazdı, Hz. Aişe'nin^{ra} rivayetine göre öylesine yavaş konuşurdu ki isteyen söylediği kelimeleri sayabilirdi.

Yeme-içme adeti

Peygamber Efendimiz^{sav} sadaka olmamak şartıyla helal ve tayyib olan her şeyi yedi. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre Peygamber Efendimiz^{sav} şöyle buyurdu: Ben bazen evime gittiğimde yatağımda bir hurmayı görürüm, yemek için onu elime alırım, ancak sadaka olma ihtimalini düşünerek bırakırım.

Bundan Müslümanlar bir ders çıkarmalı. Peygamberimiz^{sav} sadaka almaktan bu kadar uzak dururken, çağımızdaki bazı Müslümanlar hali vakti yerinde olmasına rağmen sadaka almaktan çekinmezler.

Hz. Ebu Hüreyre'nin rivayetine göre bir kimse Peygamber Efendimize^{sav} bir şey verdiğinde, Peygamberimiz onun sadaka olup olmadığını sorardı. Eğer verilen şey hediye ise kendisi de kullanırdı, sadaka ise çevredeki fakir fukaraya dağıtırdı. Yiyeceği çok sade olurdu. Çoğu zaman hurma ve su ile idare ederdi. Hz. Aişe'nin^{ra}

rivayetine göre ensar komşuları ona hediye olarak süt gönderdiğinde Peygamberimiz^{sav} çoğu zaman onu başkalarına içirirdi. Hayat tarzı bu kadar sade olmasına rağmen, tayyib olanı kullanmaktan hiçbir zaman kaçınmazdı. Sahte sufiler gibi tayyib olanı terk etmez, tersine tavuk vesair gibi kaliteli yiyecekleri de yedi. Su içerken bir solukta içmeyip üç kere nefes alırdı. Onun bu sünneti, hem vakurlu olduğunu hem de sağlığa ne kadar dikkat ettiğini gösteriyor. Et yemeyi de severdi, ancak hayat tarzı sade olduğundan dolayı hurma ve su ile yetindiği için eti fazla kullanmazdı. Bir rivayete göre bir keresinde kabak yemeği getirildiğinde Peygamber Efendimiz^{sav} onu çok beğendi. Bütün bu yemekleri yerken o hiçbir zaman gerçek Sahibini unutmazdı. Allah'ın ismini anarak yemeğe başlar, sağ eli ile kendi önünden yedi ve yemek yedikten sonra şöyle dua ederdi:

الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفَى وَلَا مُودَّع وَلَا
مُسْتَعْتَى عَنْهُ رَبَّنَا (بخاری کتاب الاطعمه باب ما يقول
اذا فرغ من طعامه)

Bütün övgüler Allah'a aittir, bol bol övgü, bereket dolu övgü, ardı arkası kesilmeyen övgüler, terk edilmeyen ve hep adet edinilen övgüler, ey Rabbimiz.

Yani, Ey Allah! Ben Sana çok teşekkür ediyorum, Sen de bana merhamet eyle ve bugünün nimetiyle

yetinmeyip bana hep nimetlerini indir. Ben hep Sana teşekkür edenlerden olayım. Bu duayı inceleyin! Yemek yerken Peygamber Efendimizin kalbinde teşekkürün nehri aktığından dolayı neler neler dalgalanıyordu. Bunu düşündükten sonra

şu ayete dikkatinizi çevirin:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

Allah'ın Resulünde sizin için kesinlikle çok güzel bir örnek vardır.⁴

وَأَحْسَنُ مِنْكَ لَمْ تَرَ قَطُّ عَيْنٍ
وَأَجْمَلُ مِنْكَ لَمْ تَلِدِ النِّسَاءُ
خَلَقْتَ مُبْرَأً مِنْ كُلِّ عَيْبٍ
كَأَنَّكَ قَدْ خُلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ

Ey Muhammed ﷺ! Hiçbir göz senden daha güzelini görmedi ve senden daha güzelini hiçbir kadın doğurmadı.

Sen her ayıptan pak olarak yaratıldın, sanki Allah-u Teala seni, senin istediğin gibi yarattı.

Hassan Bin Sabit (ra)

⁴Ahzap suresi, 22

İKİNCİ BÖLÜM

Aalışkanlıkları

Peygamber Efendimizin^{sav} şekli ve şemali, giyinişi ve yeme içme şeklini beyan ettikten sonra onun birkaç alışkanlığından bahsedeceğim. Her insanın bazı alışkanlıkları vardır ve o onlara göre hareket eder. Bazı insanlar iyi alışkanlıklara sahiptir, bazıları ise kötü. Şerli bir kimse, şerli adetlere müpteladır; Efendi ve temiz kimse-den ise hayırlı alışkanlıklar tezahür eder.

Burada bahsedeceğim bir iki alışkanlığından, Peygamber Efendimizin^{sav} hayra ne kadar meyilli olduğu ve her konuda ne denli itidalli olduğu anlaşılır.

Gülümseme şekli

Allah-u Teala Peygamber Efendimizi^{sav} kamil bir insan olarak yaratmıştır. Her türlü hayırlı duygular kendisinde bulunmaktaydı ve o, her duyguyu vaktinde ve yerli yerinde gösterirdi. O öyle yol ve yöntemler benimsiyordu ki Allah'ın ona bahşettiği herhangi bir yetenek zayi olmuyordu. Bazı sahte sufler kendi uydurdukları kurallar sebebiyle kendi kendilerini yapma-

cık tavırlar ve gereksiz zorluklara sokarlar. Bundan dolayı onlar, bir çok hayrı ve temiz duyguyu ve birçok tayyib şeyleri terk etmek zorunda kalırlar. Mesela bazıları yemek yerken, yemeklerinin içine toprak atarlar. Bazıları besin maddelerini pislenip çürüdükten sonra kullanırlar. Bazıları ise gün boyunca başını eğip sanki matem haberi almış gibi yüzlerini asarlar. Gülümsemek şöyle dursun, yüzlerinde bir ışıltının olmasını bile haram sayarlar. Ancak Allah'ın bütün insanoğluna önder olarak gönderdiği bizim Efendimiz^{sav} öylesine kamil bir insandı ki hiçbir temiz duygunun zayi olmasına müsaade etmezdi. Gülümsemecek yerde gülümser, ağlanacak yerde ağlar, sessiz durulacak yerde sessiz durur ve konuşmak gerektiğinde konuşurdu. Kısacası Allah'ın yarattığı herhangi bir vasfın zayi olmasına müsaade etmezdi. O, davranışlarıyla Allah'ın ilahlığını yok etmek için değil, tersine onu kökleştirmek için geldiğini ispatladı. İşte onun bu edası, tabiatı ve mizacı ne olursa olsun, her insanı kendine çeker. Onun davranışlarında öyle bir çekim gücü vardır ki insanın kalbi gayriihtiyari olarak ona kurban olur. Hz. Aişe^{ra} şöyle buyurur: Peygamber Efendimiz^{sav} gülümserdi,

ama itidal içinde kalarak; O, güldüğünde kendini kaybetmezdi, tersine onun gülümsemesi doğal olurdu. Nitekim onun rivayeti şöyledir:

مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَاحِكًا حَتَّى أَرَى مِنْهُ لَهَوَاتِهِ إِنْمَا كَانَ يَتَبَسَّمُ (كتاب الادب باب التَّبَسُّمِ وَ الصَّحْكِ)

Yani: "Ben Peygamber Efendimizi^{sav}, damağı görünecek kadar ağzını aç aça gülerken görmedim. O sadece tebessüm ederdi. Yani onun gülümsemesi ifrat ve tefritten uzak idi. Gülümsemekten, ne tamamen kaçınırdı, ne de bir çok kabahati ihtiva eden kahkaha ile gülerdi. Çağımızdaki zengin Müslümanlar öylesine şiddet ile kahkaha atarlar ki yanında oturan birisi çatının uçacağını zanneder. Böylelikle onlar çağımızdaki sahte suflerin tam tersidir.

Sağ tarafa önem vermesi

Peygamber Efendimizin^{sav} başka bir alışkanlığına göre o, daima sağ tarafı önemserdi. Yemeği sağ eli ile yer, elbiseyi sağ tarafından, yani sağ kolu ve sağ ayağından giyerdi. Ayakkabı giyerken önce sağını giyerdi. Gusül alırken önce sağ tarafından başlardı. Kısacası o her işte sağ tarafa öncelik verirdi. Hatta bir mecliste bir şeyler dağıtmak istediğinde de sağ taraftan başlardı. Eğer dağıtılacak şey sadece bir kişiye yetecek kadar ise o zaman sağ tarafta oturana verirdi. Onun bu

konuyu ne kadar önemseydiği Hz. Enes'in^{ra} bir rivayetinden anlaşılmaktadır.

حَلَبْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَاةَ دَاجِنٍ فِي دَارِي وَ شَيْبَ لَبَنًا بِمَاءٍ مِنَ الْبُئْرِ الَّتِي فِي دَارِي فَأَعْطَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَدَحَ فَشَرِبْتُ مِنْهُ حَتَّى إِذَا نَزَعَ الْقَدَحَ مِنْ فَمِي وَعَلَى يَسَارِهِ أَبُو بَكْرٍ وَعَنْ يَمِينِهِ أَعْرَابِي فَقَالَ عُمَرُ وَ خَافَ أَنْ يُعْطِيَهُ الْأَعْرَابِيَّ أَعْطَى أَبَا بَكْرٍ يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدَكَ فَأَعْطَاهُ الْأَعْرَابِيَّ الَّذِي عَلَى يَمِينِهِ ثُمَّ قَالَ الْأَيْمَنُ فَالْأَيْمَنُ (تجريد بخاری باب فی الشرب)

Yani, ben Peygamber Efendimiz^{sav} için evimdeki keçinin sütünü sağdım. Ondan sonra evimdeki kuyudan su alıp ona biraz ilave ettim, daha sonra kase Peygamber Efendimize^{sav} takdim edildi ve kendisi ondan içti. Onun solunda Hz. Ebubekir^{ra} ve sağında bir bedevi oturuyordu. Hz. Ömer^{ra} Peygamber Efendimiz sağda oturan bedeviye kaseyi verir korkusu ile ona, Ey Allah'ın Resülü! Ebubekir yanınızda oturuyor kaseyi ona verin, diye arzetti. Ancak Peygamber Efendimiz^{sav} sağda oturan bedeviye kaseyi verdi ve "Sağ sağdır" buyurdu.

Buhadisten, Peygamber Efendimizin^{sav} sağ tarafa ne kadar önem verdiği anlaşılmaktadır. Bu ise onun temiz fitratının delilidir. Çünkü müşahade ettiğimize göre insanın fitratında, sağı sola tercih etmek vardır. Farklı ülkelerde yaşayan insanlar arasında hiçbir bağ olmamasına rağmen, onlar sağı sola tercih etmek konusunda uyum içindedirler. Peygamber Efen-

dimizin^{sav} fıtratı ileri derecede temiz olduğundan, o bu konuda çok titiz davrandı. Başka bir hadis de onun bu alışkanlığını ortaya koymaktadır. Sehl Bin Saad^{ra} şöyle der:

أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَدَحٍ فَشَرِبَ مِنْهُ وَعَنْ
يَمِينِهِ غُلَامٌ أَصْغَرُ الْقَوْمِ وَالْأَشْبَاهُ عَنْ يَسَارِهِ فَقَالَ يَا
غُلَامُ أَتَأْذُنُ لِي أَنْ أُعْطِيَهُ الْأَشْبَاهُ قَالَ مَا كُنْتُ لِأَوْتَرِ
يَقْضِي مِنْكَ أَحَدًا يَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
(فَاعْطَاهُ إِياهُ (بخاری کتاب المساقاة باب فی الشرب

Peygamber Efendimize^{sav} bir kase getirildi ve o ondan biraz içti. O zaman onun sağında genç birisi oturuyordu ki o orada oturanların yaşça en küçüğü idi. Ve Peygamber Efendimizin^{sav} sol tarafında ise yaşlı liderler oturuyordu. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz^{sav} o gence şöyle sordu: Ey Genç! Sen bana, bu kaseyi yaşlılara vermem için izin verir misin? Bunun üzerine o genç şöyle cevap verdi: Ey Allah'ın Resulü! Ben sizden gelecek teberrük hakkımı başkasına vermek istemem. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz^{sav} kaseyi o gence verdi.

Bu hadisten anlaşıldığına göre Peygamber Efendimiz^{sav} sağ taraf konusunda o kadar titiz idi ki, sol tarafta oturan yaşlılara kaseyi vermek için o, genç birisinden izin istedi. Genç buna razı olmayınca sağ tarafta olduğu için onun hakkını kabul etti.

Her zaman Yüce Allah'ı zikrederdi

Peygamber Efendimiz (sav) Allah'ı o kadar severdi ki, ayaktayken, otururken, uyurken, uyanık iken, yerken, içerken, kısacası her durumda mutlaka Allah'ı zikrederdi. İleriki sayfalarda inşallah bundan bahsedeceğiz. Burada sadece şu kadarını söylemek istiyorum ki, uyumadan önce her iki elini birleştirip dua ettikten sonra bütün vücuduna sürmesi onun adeti idi. Hz. Aişe (ra) şöyle rivayet eder:

كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ
فِيهِمَا قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ قُلْ أَعُوذُ
بِرَبِّ النَّاسِ ثُمَّ يَمْسُحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ يَبْدَأُ بِهِمَا
عَلَى رَأْسِهِ وَ وَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ
(مَرَّاتٍ (بخاری کتاب التفسیر باب فضل المعوذات

Yani o, her gece yatağa girerken her iki elini birleştirip, ihlas, felak ve nas surelerini okuyup avuçlarına üflerdi ondan sonra mümkün mertebe ellerini mübarek vücuduna sürerdi. Buna başı, yüzü ve vücudunun ön tarafından başlardı ve üç kere tekrarlar.

Bu üç surenin tercümesini okuyun ve Peygamber Efendimiz'in (sav) Allah'ın azameti ve Gani oluşuna olan imanının ne derece güçlü olduğunu anlamaya çalışın. Onun, Allah'a sığınmadıkça hayatının tehlike içinde olduğuna kesin bir inancı vardı.

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ وَلَدِ آدَمَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ

Salli ala Muhammedin ve âli Muhammedin seyyidi vuldi Adem
ve hatem-en nebiyyin

Ademoğullarının lideri ve
hatem-en nebiyyin olan
Muhammed Resulullah (sav) ve
aline salavat gönder.

(Vadedilen Mesih ve Mehdi hazretlerine inen vahiy)

MEVLİT KANDİLİ KUTLAMALARI

Vadedilen Mesih'in 5. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed, 13 mart 2009 tarihindeki Cuma Hutbesinde, mevlit kandili kutlamaları hakkında şunları söyledi:

İki üç gün önce 12 Rebi-ul Evvel idi. Bu, Peygamber Efendimizin doğum günüdür ve Müslümanların bir kısmı bu günü büyük bir coşku ile kutlarlar. Pakistan'da, hatta Hindistan alt kıtasında bazıları buna çok önem verirler. Bize itiraz eden bazı kimse-ler, Ahmediler neden bu günü önem vererek kutlamıyorlar diye Ahmedilere de sorarlar, bana da yazarlar. Bununla ilgili olarak ben bugün, bu konuda Hz. Mesih-i Mevud'un (as) hangi nasihatlerde bulunduğunu söyleyeceğim. Bu günün değerini asıl bilenlerin Ahmediler olduğu anlaşılabacaktır. Hz. Mesih-i Mevud'dan (as) alıntılara geçmeden önce, Mevlid-i Nebi'nin (Peygamberimizin doğum günü) ne zaman kutlanmaya başlandığını söyleyeyim. Bu kutlamaların başladığı tarih nedir? Müslümanların bazı fırkaları da Peygambe-

rimizin doğum gününü kutlamayı kabul etmezler. İslam'ın ilk üç asrına en iyi asırlar denir. Bu üç asrın insanların Peygamber Efendimize duydukları sevgi en üst seviyede idi ve onların hepsi sünneti en iyi şekilde bilen ve Hz. Resulüllah'ın (sav) şeriatına ve sünnetine uymak konusunda herkesten çok daha istekliydi-ler. Fakat buna rağmen, herhangi bir sahabenin yahut sahabelerden sonra gelen ve sahabeleri görmüş olan tâbiilerin zamanında Mevlid-i Nebi gibi bir günün kutlandığına dair tarihte hiçbir bilgiye rastlanmaz. Bunu başlatan kişinin Abdullah bin Muhammed bin Abdullah Keddah olduğu söylenir, onun takipçilerine de Fatimiler denir ve onlar kendilerini Hz. Ali'nin evlatlarına mensup sayarlar. O, Batınî mezhebinin kurucularından biriydi. Batınî mezhebe göre şeriatın bazı yönleri açıktır ve bazı yönleri ise gizli olur ve batıniler onları kendilerine açıklarlar. Bunlar arasında hile ile muhalifleri öldürmek bile caizdir. Onlara isnat edilen İslam'a kattıkları sayısız bidatler vardır.

Velhasıl ilk olarak Mevlid-i nebi kutlamaya başlayanlar Batınilerdi ve onların bunu başlatma şekli kesinlikle bidatti. Mısır'da onların iktidar dönemi 362 hicri olarak söylenir. Buna ilaveten bir çok günler de kutlanırdı, aşure günü, Mevlid-i Hz. Ali, Mevlid-i Hz. Hasan, Mevlid-i Hz. Hüseyin, Mevlid-i Hz. Fatımat-üz Zehra, Recep ayının ilk gecesi, orta gecesi, şaban ayının ilk gecesi ve son gecesi gibi. Ramazanla ilgili de bir çok kutlamalar yaparlardı ve kutladıkları daha birçok gün vardı ve onlar İslam'da bidatler yarattılar. Söylediğim gibi Müslümanlar arasında bir kesim de var ki onlar bunu kutlamazlar ve Peygamberimizin doğumunu kutlamayı bidat sayarlar. Böylelikle bu ikinci grup da bu tavırlarıyla abartma sınırını bile aşacak kadar aşırıya gittiler

Her ne ise, biz, Allah-u Teala'nın hakem ve adel olarak gönderdiği bu devrin imamının bu konuda neler söylediğine bakacağız.

Birisi, Hz. Mesih-i Mevud'a (as) Mevlit kandili toplantısı hakkında soru sordu. Bunun üzerine kendisi şöyle buyurdu: "Hz. Resulüllah'ı (sav) anmak çok güzeldir, hatta hadisten ispatlandığına göre peygamberleri ve evliyalari anmakla rahmet iner ve bizzat Allah-u Teala da peygamberlerden bahsedilmesini teşvik etmektedir. Ancak eğer buna, tevhide zarar veren bidatler karışırsa bu caiz değildir. Allah'ın yüceliği Allah'a, peygamberin şanı peygambere ait tutulmalı.

Bugünkü mollalarda bidat kelimeleri çok olur ve o bidatler Allah'ın isteğine aykırıdır. Eğer bidatler yoksa o zaman bu bir vaazdır. Hz. Resulüllah'ın peygamber olarak gönderilişi, doğumu ve vefatı anlatılırsa o zaman bu sevaba vesile olur. Hiç kimsenin kendi şeriatini ve kitabını oluşturma-ya asla müsaade edilmemiştir."⁵

Eğer Hz. Resulüllah'ın (sav) sireti (karakteri) anlatılacaksa, bu çok iyi bir şeydir. Fakat bugünlerde yapılan nedir? Özellikle Pakistan ve Hindistan'da bu toplantılar siretten ziyade siyasi olmakta yahut diğer fırka ya da mezheplere çamur atmak için yapılmaktadır. Pakistan'daki toplantılarda Peygamber Efendimizin (sav) sireti ile yetinmeyip, her yerde Müslüman Ahmediye Cemaatine ve Vadedilen Mesih'e (as) çamur atılmakta ve sayısız beyhude ve boş sözler sarfedilmekte ve alay konusu yapılmaktadır.

Geçenlerde mollalar Rabwahta böyle bir toplantı ve gösteri düzenlediler. Oradan gelen raporlara göre bu toplantının gayesi, siyasi hedefler elde etmek ve Ahmedilere olan kinlerini kusmak idi. İşte böyle toplantıların hiçbir faydası yoktur. Peygamber Efendimizin (sav) zatı öylesine bereketlidir ki o bütün alemlere rahmet olarak gelmiştir. O, düşmanları için bile içtenlikle dua ederdi. Bir sahabe şöyle rivayet eder: Gecenin birinde ben Peygamber Efendimiz ile teheccüd namazı kılma şerefine nail oldum. O, hep şöyle dua

etti: Ey Allah! Benim milletimi bağışla ve onlara akıl ver.⁶

Ancak, çağımızın mollaları bu sünnette uyacağı yerde Ahmedilere kadiyani deyip bizim aleyhimizde pis dil kullanırlar ve çamur atarlar.

Peygamber Efendimizin üsvesi ve sünnetine gelince, ashabın birisi savaş sırasında düşmana galip geldiği zaman, yenik düşen kişi kelime-yi şehadet getirdiği halde onu öldürdü. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (sav) çok üzüldü ve sık sık, "sen onun kalbini yarıp baktın mı" dedi. O sahabe diyor ki, keşke ben o günden önce Müslüman olmamış olsaydım.⁷ Bunun aksine bugünkü mollaların amelleri bu usveye kesinlikle ters düşmektedir.

Vadedilen Mesih (as) mevlid konusunun devamında şöyle diyor: Sadece Peygamber Efendimizi (sav) anmak güzel bir şeydir. "Bu, ona olan sevgimizi artırır ve bizi ona uymaya teşvik eder ve bir coşku yaratır."⁸

"Kuran-ı Kerim'de de bundan dolayı bazı insanlar zikrediliyor. Mesela,

"وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ" Bu kitapta İbrahim'i yad et.⁹¹⁰

"Ancak bu anmalara bazı bidatler karıştırılırsa, o zaman onlar haram hükmündedir." O şöyle buyurdu: "İslam'ın asıl hedefinin tevhit olduğu unutulmamalı. Bilindiği gibi bugünlerde Mevlid toplantılarına birçok bidat karıştırıldı. Bundan dolayı caiz ve rahmet vesilesi olan bir amel bozulup zayi oldu. Peygamber Efendimizi (sav) anmak rahmete vesiledir. Ancak şeriate aykırı olan şeyler ve bidatler, Allah'ın rızasına ters düşmektedir. Biz yeni bir şeriatın temelini atma yetkisine sahip değiliz, ama bu günlerde herkes kendi düşüncelerine uygun şeriat uydurmak veya kendi şeriatını yapmak istiyor."¹¹

Bu konuda da Müslümanlar ifrat ve tefrite kaçmışlardır. Bazıları kendi bilgisizliklerinden ötürü Peygamber Efendimizi (sav) anmanın haşa haram olduğunu iddia ederler. Halbuki bu düşünce ahmaklıktır. Vadedilen Mesih (as) şöyle der: "Peygamber Efendimizi yad etmenin haram olduğunu söylemek büyük bir küstahlıktır. Bunun tersine aslında Allah'ın mahbubu olmanın yolu, Peygamber Efendimize (sav) samimi olarak uymaktan geçer ve Peygambere uymak için coşku, onu anmakla

⁶Melfuzat, cilt 3, sayfa 159-160, Yeni Baskı, Rabvah

⁷Sünen Nisai, Kitab-ül İftidah, Hadis no:1010

⁸Sünen Ebi Davud, Kitab-ül Cihad, hadis no: 2643

⁹Melfuzat cilt 3, sayfa 159, Haşiye

¹⁰Meryem Suresi, ayet 42

¹¹Melfuzat cilt 3, sayfa 159, Haşiye

¹²Melfuzat, cilt 3, sayfa 160, Yeni Baskı, Rabvah

meydana gelir ve insan motive olur. Herkes sevgilisini mutlaka yadeder."

Uygulamalarına göre konuşmacı, Peygamber Efendimiz teşrif buyurmuştur dediğinde, oturanlar saygı gayesiyle ayağa kalkarlar. Vadedilen Mesih (as) şöyle der: "Şüphesiz mevlid toplantısında, peygamber Efendimizin oraya bizzat teşrif ettiğini düşünerek ayağa kalkanlar vardır. Bu, büyük cüretkarlıktır. Bilindiği gibi bu toplantılara katılanların büyük bir kısmı namazı terk edenlerden oluşur. Aralarında faiz yiyenler ve içki içenler bile vardır. Peygamber Efendimizin (sav) böyle toplantılarla ne alakası olur ki. Bunlar bir eğlence olsun diye bir araya geliyorlar. Kısacası bu tür düşünceler boştur."¹²

Katı Vahabi olup Peygamber Efendimizin azametini kalbinde taşımayan dinsiz birisidir. "Peygamberlerin vücudu da bir nevi yağmurdur. O, güzellikleri kendi bünyesinde toplamış olan ileri derece nurlu bir vücuttur. Dünya için onun kişiliğinde bereketler vardır. İnsanın onu kendisi gibi zannetmesi zulümdür. Evliyalı ve peygamberleri sevmekle iman gücü artar."¹³

Bir hadise göre Peygamber Efendimiz (sav) bir keresinde şöyle buyurdu: Cennette bir makam vardır ki orada sadece ben bulunacağım. Kendisini seven bir sahabeti bunu

duyunca ağlamaya başladı ve ey Peygamber! Ben sizi çok seviyorum dediğinde Peygamber Efendimiz (sav) şöyle cevap verdi: eğer sen beni seviyorsan benimle beraber olacaksın.

O sahabe, o makamda sadece Peygamber Efendimiz olursa ben Peygamberimizden ayrı düşeceğim diye düşünmüştü.

Vadedilen Mesih (as) şöyle der: İkinci grup, Şirk yollarını tercih eden kimselerdir. Onlarda, kabirlere tapmaktan başka bir şey yoktur ve maneviyattan yoksundurlar.¹⁴

Kısacası, Peygamber Efendimizi yad etmek, vahabilerin iddia ettiği gibi haram değildir, tersine Peygamber Efendimize uymaya motive eden bir yoldur. Ancak şirke yol açan, bidatler haramdır.

Bir kişinin sorusu üzerine Vadedilen Mesih (as) mektup yazarak şunları söyledi: Bence eğer bidatler yoksa ve toplantıda Peygamber Efendimizin siretini anlatan konuşmalar yapılır, onu metheden bazı nazımlar güzel sesle okunuyorsa, böyle toplantılar güzeldir ve yapılmalı.

Vadedilen Mesih (as) aşk ve sevgi dolu toplantıların nasıl süslenmesini istiyordu, o bu konuda şöyle der: "Allah şöyle buyurur: De ki, Eğer

¹²Melfuzat, cilt 3, sayfa 159-160, Yeni Baskı, Rabvah

¹³Melfuzat, cilt 3, sayfa 161, Yeni Baskı, Rabvah

¹⁴Melfuzat, cilt 3, sayfa 161, Yeni Baskı, Rabvah

Allah'ı seviyorsanız bana uyun.¹⁵ Acaba Peygamber Efendimiz (sav) ekmeğe Kuran üfletir miydi?"

Bugünlerde mollalar toplantılarda bu tür bidatlara başvururlar ve toplantıdan sonra o ekmekler dağıtılır ve bunlar üstüne Kuran okunmuş bereketli mevlit ekmekleridir, denir. Vadedilen Mesih (as), Allah'ı seviyorsanız Peygamber Efendimize uyun ve Peygambere uyacaksınız, onun hiçbir zaman böyle üflenmiş şeyler dağıtmadığını bilin.

Vadedilen Mesih (as) şöyle der: "Eğer Peygamber Efendimiz (sav) bir ekmeğe okuyup üflemiş olsaydı biz bin ekmeğe üflerdik. Şüphesiz Peygamber Efendimiz (sav) güzel sesle Kuran okunduğunda ve Nisa suresinin 42. Ayetine, "Seni üzerlerine şahit olarak getireceğimiz zaman" ayetine geldiğinde ağlamıştı. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (sav), Yeterli! Daha fazlasını dinleyemem, demişti. O, şahit olacağı vakti düşünerek böyle demiş olabilir.¹⁶

"Biz seni bu insanlar üzerine şahit olarak getireceğiz," ayetine geldiğinde Peygamber Efendimiz (sav) ağladı. Bu, Allah'ın ona bu makamı nasıl lütfettiğini düşünerek onun ileri derecedeki tevazusu ve Allah sevgisinden kaynaklanmaktadır.

Vadedilen Mesih (as) şöyle diyor:

"Ben de güzel sesli olan kimseden Kuran dinlemeyi çok severim. Peygamber Efendimiz (sav) her iş için örnek olmuştur. Biz de onun yaptığı gibi yapmalıyız. Gerçek mümin için bir işi Peygamber Efendimizin yapıp yapmadığını bilmesi yeterlidir. Eğer kendisi yapmadıysa, yapılması için emredip etmediği önemlidir. Hz. İbrahim (as) onun atasıydı ve saygıya değer bir kimseydi. O, onun mevlidini neden kutlamadı."¹⁷

İşte Peygamber Efendimize tabi olmak bu demektir. Peygamber Efendimiz (sav) Hz. İbrahim'in (as) doğum gününü kutlamadı. Kısacası mevlit kandilinden dolayı toplantı düzenlemek yasak değildir; Yasak olan bidat karıştırılmasıdır. Peygamber Efendimizin siretinden bahsedilmeli ve bu tür programlar senede sadece bir güne ait olmamalı. Sevgi-linin siretinden bahsedilecekse sene boyunca farklı zamanlarda böyle toplantılar düzenlenebilir ve düzenlenmelidir de. Müslüman Ahmediye Cemaatinin teamülü budur. Bundan dolayı bu toplantılar özel bir güne özgü olmamalıdır. Ancak sene boyunca önceden belli bir gün belirlenerek toplantı düzenlenirse ve Peygamber Efendimizin (sav) siretinden bahsedilirse bu caizdir. Eğer bu tür toplantılar bütün ülke ve bütün dünyada yapılırsa güzeldir. Ancak

¹⁵Ali İmran suresi, ayet 32

¹⁶Melfuzat, cilt 3, sayfa 162, Yeni Baskı, Rabvah

¹⁷Melfuzat, cilt 3, sayfa 162, Yeni Baskı, Rabvah

buna bidatler karıştırılmamalı. Mesela, "Biz bu toplantıdan öylesine bereketlendik ki, bundan sonra iyilik yapmaya ihtiyacımız yoktur," şeklindeki düşüncelere hiçbir zaman kapıl-

mamak gerekir. Bazı Müslümanlar böyle düşüncelere sahiptirler. Aslında ifrat ve tefritin hiçbirisi doğru değildir.

"Vatan sevgisi imandandır"
Buna kesin olarak iman edenler Ahmedilerdir.

Ben tam bir güven ile diyebilirim ki bugün Pakistan'da, vatan sevgisinin imandan olduğuna kesin olarak inanan ve buna göre davranan, canını, malını feda eden ancak Ahmedilerdir. Siyasi dükkanını büyütmek için sırf konuşmalar yapanlar değildirler. Bizim siyasetle hiçbir ilgimiz de yoktur.

Biz, din için can verenleriz evet. Fakat din adına siyaset yapan ve din adına kan dökenler değiliz.

Haz. Mirza Masrur Ahmed
Uluslararası Ahmediye Cemaati Başkanı

İslam Ansiklopedisinde Mevlid Hakkında Bilgi Notu

Resûl-i Ekrem, İslâm tarihçilerinin çoğuna göre Habeşistan'ın Yemen valisi Ebrehe'nin Kâbe'yi yıkmak üzere Mekke'ye saldırdığı ve Fil Vak'ası denilen olayın meydana geldiği yıl doğmuştur. Bu hususta görüş ayrılığının bulunmadığı rivayet edilir. Araplar'da "nesî" geleneğini göz önüne alanlara göre bu tarih milâdî 569, diğerlerine göre ise 570 veya 571'dir. Yine genellikle kabul edildiğine göre Rebîülevvel ayının 12'sinde ve gündüz dünyaya gelmiştir. O yıl ilkbahar mevsimine rastlayan bu ayın iki, sekiz, on veya on yedinci gününde doğduğuna dair rivayetlerle sabaha karşı dünyaya geldiğine dair rivayetler de vardır (İbn Kesîr, I, 198-203; Şâmî, I, 401-405; DiA, XIII, 71). Doğumun pazartesi günü olduğu ise daha sahih rivayetlere dayanmaktadır (aş.bk.). Ayrıca doğum gününün milâdî takvime göre 20 Nisan'a denk geldiği söylendiği gibi bunun doğru olmadığını ileri sürenler de bulunmaktadır (İbn Kesîr, I,

201; Şâmî, I, 405).

Hız. Peygamber'in sağlığında onun doğum yıl dönümü kutlanmadığı gibi Hulefâ-yi Râşidîn dönemiyle Emevî ve Abbâsî devirlerinde de mevlidle ilgili bir uygulamaya rastlanmamaktadır. Mısır'da Şîi Fâtîmî Devleti kurulunca, soyundan geldiklerini söyledikleri Hız. Peygamber'in doğum yıl dönümü Muiz-Lidînellâh döneminden (972-975) itibaren resmî törenlerle kutlanmaya başlanmıştır. Hız. Peygamber'in yanında Hız. Ali, Fâtîma, Hasan, Hüseyin ve o günkü halifenin mevlidlerinin de kutlandığı (bunlara "mevâlid-i sitte" deniyordu), aynı zamanda receb, şâban ve ramazan aylarındaki kandiller ile ramazan ve kurban bayramları gibi vesilelerle düzenlenen diğer bazı resmî kutlamaların da ilk örneklerinin yaşandığı bu dönem İslâm tarihinde zengin bir şölen geleneği oluşturmuştur (bk. İbnü't-Tuveyr, s. 211-223).

Mevlid-i Nebi Kutlamak Hakkında Bazı Nasihatler

Vadedilen Mesih'in 5. Halifesinin, 10 Nisan 2011 tarihli Gülşen-i Vakfe Nev (Huddam) programında, Mevlid-i Nebi kutlaması hakkında söylediklerinin mefhumu şöyledir:

Biz Mevlid-i Nebiyi, bazı yerlerde Müslümanların iki muhalif grubunun yürüyüş yapıp da aralarında kavga çıkarttığı gibi yürüyüşler düzenleyerek ve helvalar dağıtarak, kutlamıyoruz. Ancak, sanki Mevlid-i Nebi kutlamak yüzde yüz yanlış ve günah imiş gibi aşırıya kaçmak da doğru değildir. Kadiyan'da Mevlid-i Nebi kutlanırdı, bir yürüyüş de düzenlenirdi, evler de ışıklarla aydınlatılırdı. 1933 yılındaki raporlarda bunları okumaktayız. Rabvah'ta da böyle yapıldı. Bazen Kadiyan'da flamlar da asılırdı. Caiz olmayan şey, bidat şekli almış davranışlardır. Ancak, hiçbir şekilde mevlid kutlanamaz, dememiz doğru değildir. Eğer bir yerde Müslüman olmayanlar varsa ve onlara Hz. İbrahim'in (as) verdiği gaybi habere göre Peygamber Efendimizin (sav) doğduğu anlatılacaksa, bu niyetle de Mevlid-i Nebi kutlanabilir. Siret-ün Nebi anlatmak

gayesiyle de Mevlid-i Nebi kutlanabilir. Fakat bu kutlamalara İslam ile ilgisi olmayan şeyleri katmak caiz değildir.

Hz. Emir-ül Müminin sözüne şöyle devam etti:

Rahvah'ta Aksa Camiinde, Mevlid-i Nebi toplantıları düzenlenir ve Rabvah aydınlatılırdı. Kadiyan'da da bunlar yapıldı. Ben, Siret-ün Nebi veya Mevlid-i Nebi kutlarsak sanki günah işlemiş oluruz, şeklindeki yanlış düşüncüyü ortadan kaldırmak istiyorum. Farklı ülkelerde, bazı durum ve şartlarda, bazı kimselere belli etmek için Mevlid-i Nebi kutlanabilir.

Kadiyan'da 1928 ve 1933 senelerinde ve ondan sonraki yıllarda da Mevlid-i Nebi kutlaması ile ilgili, Alfazl Gazetesinde bazı raporlar okumaktayız. Peygamber Efendimizin (sav) siretini anlatmak için bizde de toplantılar düzenlendi, çarşılarında yürüyüşler yapıldı. Ancak bugünlerde olduğu gibi kavgalar çıkmadı. Aynen bunun gibi Rabvah da aydınlatılırdı ve insanlar evlerini süslerlerdi.

Almanya Türk Masasının Düzenlediği Talim – Terbiye - Tebliğ Semineri

Almanya Türk Masasının organizasyonu ile 14-15 aralık 2019 tarihlerinde Hanau'da Beytül Vahid Camisinde talim-terbiye-tebliğ semineri düzenlendi. Seminere Almanya'da yaşayan Türk Ahmedilere ilaveten Azerbaycan ve Türkiye'den de misafirler katıldı. Program, Kuran-ı Kerim tilaveti başladı. Daha sonra sayın Dr. Abdulgaffar Han bey Hilafetin Bereketleri hakkında konuşma yaptı. Sonra Almanya Cemaati tebliğ sekreteri sayın Hafız Ferid bey, tebliğ şubesinin çalışmalarıyla ilgili detaylı bir sunum yaptı. Daha sonra sayın Mürebbi Raşit Paktürk bey Almanya Türk Masasının faaliyetlerini içeren bir sunum yaptı. Daha sonra Türkiye'den katılan bir misafir, Vadedilen Mesih ve Mehdi'nin geliş gayeleri hakkında bir konuşma yaptı. Daha sonra Türkiye Mürebbisi sayın Sadık Ahmed bey, mali fedakarlığın önemi hakkında konuşma yaptı. Ayrıca İslamiyetin mesajını halka ulaştırmak için neler yapılabileceği hakkında

görüş alış verişi yapılan bir oturum düzenlendi.

Toplantı, kardeşlerin sevgi ve samimiyetle birbiriyle görüşüp kaynaştığı çok güzel bir ortamda yapıldı. Hanau yerel cemaatinin gönüllüleri, büyük bir sevgiyle yiyecek-içecek ikramları yaptılar. Allah-u Teala kendilerini en iyi şekilde mükafatlandırsın. Uzaktan gelen katılımcılar geceyi orada geçirdiler. Sabah namazından sonra birlikte kahvaltı yapıldı. Bundan sonra kardeşler dua ederek evlerine geri döndüler.

Huzur Koronavirüs İle İlgili Uyardı

Huzur-i Enver'in (atba) 20 mart 2020'de Cuma hutbesinden alıntıdır.

Şimdi ben, bugünlerde yayılmakta olan veba ile ilgili dünya insanların görüş ve eleştirilerini sunmak istiyorum. Phillip Johnston, Daily Telegraph'ın 18 Mart 2020 baskısında şöyle yazmaktadır: Netflix ve onun gibi diğer platformların raporuna göre bugünlerde gösterilen 2011 yılına ait bir filme çok ilgi gösteriliyor. Filmin ismi contagion (salgın). Bu

filmin hikayesi bir virüs salgını, tıbbi araştırmacılar ve sağlık kurumları tarafından bu hastalığı teşhis etmek, kontrol altına almak için yoğun çabalar, toplum düzeninin bozulması ve sonunda onun yayılışını durdurmak için aşı tanıtımından bahsedilmektedir. O şöyle yazıyor: Ben düşünüyorum ki belki de bu şekilde dünyamızın yok oluşu ile ilgili yapılan filme ilgi göstermemiz, bizim uzun süre devam eden istikrar, refah ve ilerle-

memizin bir sonucudur. Aramızdan çoğu bu ilerlemenin daima süreceğini düşünmektedir. Bu çok hayret vericidir ki sadece iki hafta içinde dünyamız tamamen altüst oldu. Devamında şöyle yazıyor: Bizim bütün planlarımız durdu ve gelecekle ilgili ümitlerimiz belirsizdir. Sonra devamında diyor ki; ne savaş sırasında nükleer saldırı tehdidinin ne de halihazırdaki toplumsal krizlerin bugünkü bu veba kadar etkisi yoktu. Devamında şöyle yazıyor: Hatta geçen dünya savaşı sırasında bile insanlar tiyatroya ve sinemaya, restoranlara ve kafelere, kulüplere ve barlara giderdi. En azından bu imkanları vardı. Ama bugün biz bunları bile yapamayız.

Sonra şöyle diyor: İkinci dünya savaşından sonra doğup büyümüş olan çoğumuz, her zaman refah, istikrar, huzur beklentisi içindeydik. Bunu önceki nesiller hayal bile edemezdi. Ve onlar bu durumları düşünecek durumda bile değillerdi. Sonra şöyle yazıyor: Bilimin bu hastalığın aşısını bulmak ve bizi kurtarmak için öne çıkmasından ümitliyiz. Belki de öyle olacaktır. ve sonra diyor ki, bugün Seattle'da gönüllü insanlar üzerinde denemeler başladı. Fakat kötü haber şu ki bu aşının faydalı olup olmayaçağını anlamak bile aylar sürecektir. Sonra şöyle yazıyor: Tarih boyunca insanlar böyle durumlarda kendi inançlarına sığınarak kendi kendine bu durumdan geçtiler. Demek ki eski tarihlerde böyle tehlikeli durumlarda

insanlar kendi inançlarına sığındılar ve bu durumdan geçtiler, Allah'a rücu ettiler. Ta ki kendilerinin ve sevdiklerinin başına gelenlere bir mana versinler. Sonra şöyle yazıyor: Ateistler böyle durumlarda kendilerini avutmak için, seküler ve hümanist bir görüş benimserler. Ateistlerin benimsediği bu düşünce temel olarak bir aydınlanma kavramıdır ki onların görüşüne göre insani çabalarla doğal olaylar daima düzeltilebilir, bunu kader veyahut Allah'ın gazabına bağlamak gerekmez. Yine diyor ki, kaç defa insanları biz böyle söylerken duyduk, her şey güzel olacak, çünkü bilim adamları bir çözüm bulacaklar, o ister küresel ısınma olsun, ister bir salgın hastalık. Peki yakında öğreneceğiz, böyle bir ümit beslemek doğru mu değil mi? O diyor ki (dünyadar birisi olduğu için diyor ki) eğer öyle değilse o zaman ben belki kiliseye döneceğim, şuan ben dinden uzağım, Allah'tan uzağım. Görünen o ki öyle de olacak. Ve eğer bilim adamlarının dediği gibi olamazsa (o diyor ki) o zaman bizim kiliseye ve inanca geri dönmeyi düşünmemiz gerekecek.

Velhasıl, bu virüs dünyayı, Allah'a dönmeyi düşünmeye mecbur bıraktı. Ancak hakiki ve diri olan tanrı, sadece İslam'ın Tanrısıdır. O, kendisine doğru gelenlere yol göstereceğini ilan etmektedir. O, (Kendisine doğru) bir adım bile atana çok daha fazla adım atıp elinden tutacağını ilan etti. Kendi sığınmasına alacağını

ilan etti. Velhasıl, bizim bir yandan kendimizi düzeltmemiz, öte yandan da tebliğimizi etkili bir şekilde yapmamız gerekir. Dünyayı İslam hakkında eskisinden daha fazla bilgilendirmemiz lazım. Ve her Ahmedi-nin dünyaya şunu anlatmak için çaba sarfetmesi gerekir: Eğer beka istiyor-sanız o halde sizi yaratan Allah'ı tanıyın. Eğer sonunuzun iyi olmasını istiyorsanız sizi yaratan Allah'ı tanıyın ki asıl son, ahiret hayatındaki sondur. Kimseyi O'na ortak koşmayın ve O'nun yarattıklarının hakkını eda edin.

Velhasıl, buna her zaman çaba sarfetmek lazım, Allah-u Teala her birini buna muvaffak kılsın. Dünyadar kimseler bile şimdi bu afetlerin arttıkça artacağını söylüyor. Bu yüzden, söylediğim gibi, kendi sonu-muzun iyi olması için gereklidir ki kendimiz de Allah'a yönelelim ve dünyaya anlatalım ki asıl son, ahiret hayatındaki sondur, bunun için ne olursa olsun Allah'a dönmek zorun-dasınız. Bu konuda bir uzmanın uyarısı şudur. Bu makale, 6 Martta the times gazetesinde yayınlanmıştı. Bir uzman uyarmıştı ki, tehlikeli bir virüsün genetik değişiminin yaygın-laşma ihtimali çoktur. Ve bununla birlikte birkaç yıl içinde yeni bir korona virüsünün dünyaya yayılma ihtimali de var. O yazmaktadır ki, belki de gelecek her üç yıl sonra başka bir hastalık ortaya çıkar.

Yine, Bloomberg de bir makale

yazdı. O şöyle diyor: Bilim adamları Korona virüsü kontrol altına alabilirler fakat insanlığın bulaşıcı hastalıklara karşı savaşı asla sona ermeyecek bir savaştır. İnsanlık ve mikroplar arasın-daki evrimsel mukabele sürecinde böcekler tekrar öne geçmektedir. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre 1970'den bugüne kadar 1500'den fazla virüs tespit edildi ve 21. Yüzyıl-da salgın hastalıklar öncesinden çok daha hızlı bir şekilde dünya çapında yayılabilir. Bu, uzun bir tafsilattır hepsi beyan edilemez. Ancak söyle-diğim gibi kendi sonumuzun hayırlı olması için Allah-u Teala ile öncesin-den daha fazla bağ kurmak şarttır. Allah-u Teala bizi buna muvaffak kılsın. Korona salgını hakkında ben önceden talimat vermiştim, şimdi tekrar hatırlatıyorum. Çünkü şimdi bu büyük bir hızla dünyaya yayılıyor ve burada da onun etkileri çok fazla olmaktadır. Şimdi hükümet de adım atmaya, çok sert ve büyük adımlar atmaya mecbur kaldı. Hastalık geldi-ğinde, salgınlar geldiğinde herkesi etkisi altına alabilir, bu yüzden herke-sin çok dikkatli olması şarttır. Devle-tin talimatlarına göre hareket edin. Yaşlı kimseler, hastalar, yahut baği-şıklık sistemini zayıflatan bir hastalığa yakalanmış olanlar, bunların çok tedbirli davranması gerekir. Yaşlılar evden fazla çıkmasınlar, zaten devlet de aynı şeyi ilan etti. Çok sağlıklı olanlar dışında genelde evde kalmak gerekir. Buraya camiye gelmek konusunda da dikkatli olun. Cumayı da kendi bölgenizdeki camide kılın.

Bugün burada bulunan cemaatten anlaşılıyor ki çoğunluk cumayı kendi bölgelerinde kılıyorlar. Eğer devlet tarafından Cuma için toplanmak yasaklandıysa, o ayrı. Kadınlar genel olarak camiye gelmekten kaçınırlar, çocuklarla birlikte geliyorlar, bundan kaçınmaları gerekir. Sonra genel olarak bugünlerde doktorlar da diyorlar ki bağışıklık sistemini güçlendirmek için istirahatınıza de önem vermeniz gerekir. Bunun için uykunuzu tamamlayın. Kendiniz de, çocuklar da. Yetişkinler için 6-7 saat ve çocuklar için 8-9 yahut 10 saat uyku gerekir. Buna dikkat etmek gerekir. Bu olmaz ki gece geç saate kadar, 12'ye kadar oturup TV seyretmek ondan sonra sabah kalkıp, hem namaza vaktinde kalkmamak, hem birkaç saatlik uykuyla hızlı hızlı kalkıp işe gitmek, ondan sonra bütün gün tembellik, zaaf, sonra iş yorgunluğu (bu olmaz). Bunun yüzünden bu hastalıklar da saldırıyor. Aynı şekilde çocuklara da erken yatıp 8-9 saatlik uykuyu tamamlayıp erken kalkma alışkanlığı kazandırın. Yine dışardan alınan hazır yiyeceklerden de uzak durun. Onlardan da hastalık yayılıyor, özellikle cips vesaire paketlerini çocuklara yemeleri için veriyorlar, yahut içinde bir takım katkı maddeleri olan hazır yiyecekler, bunlar sağlık için tehlikelidir. Onlardan uzak durmak gerekir, bunlar da yavaş yavaş insanın bedenini zayıf düşürmektedir.

Yine bugünlerde doktorlar diyorlar ki, bugünlerde sık sık su içmek gerekir. Her bir saat sonra, yahut 30 veya 45 dakika sonra bir iki yudum su için, bu da hastalıktan korunmanın bir yoludur. Elleri temiz tutmak gerekir, eğer dezenfektan bulamıyorsanız sık sık ellerinizi yıkayın. Daha önce de söylediğim gibi en azından beş defa abdest alan, temizlenme imkanı bulmuş olur, buna önem verin. Hapşırma ile ilgili ben daha önce de söylemiştim, camilerde de ve evlerinizde otururken de hapşırdığınızda mendil koyarak kapatın veya şimdi bazı doktorların dediği gibi kolunuzla kapatın ki sağa sola damlacıklar savrulmasın. Ne olursa olsun temizlik şarttır ve ona dikkat etmek gerekir. Fakat son silah duadır. Şöyle dua etmek gerekir: Allah-u Teala hepimizi bu şerden korusun. Bir sebeple bu hastalığa yakalanmış olan Ahmediler için de özel olarak dua edin. Yahut doktorların virüs olabileceğinden şüphelendikleri yahut herhangi bir hastalığa yakalanmış olanların hepsi için dua edin. Yine aynı şekilde herhangi bir hastalık, zaaf nedeniyle bu virüsün saldırdığı kimseler için de dua edin ki Allah-u Teala onları korusun. Genel olarak herkes için dua edin, Allah-u Teala dünyayı bu vebanın etkilerinden korusun, hasta olanları kamil şifa versin. Ve her Ahmedî'ye şifa vermekle birlikte iman ve yakinde güçlenmeye muvaffak kılsın. Amin.

THE WEEKLY
AL HAKAM
www.alhakam.org

Korona Virüs Hakkında Vadedilen Mesih'in 5. Halifesi'nin En Son Talimatları

21 Mart 2020
(Yazan: Asif Mahmud Basit)

Huzur-i Enver (atba) 20 mart 2020'de Cuma hutbesi vermişti. Onun son bölümünde korona virüs ile ilgili talimatlar verdi.

Bu sabah (21 Mart 2020) ben Huzur ile mülakat yaptığımda, Huzur-i Enver bu konuyla ilgili, dünyanın içinde bulunduğu durum, uzmanların görüşleri ve halkın hissiyatı ile ilgili olarak son derece aydınlatıcı bir yorum yaptı.

Ahmedilerin görüşlerinden bahsedildiğinde şöyle buyurdu:

"Bazı Ahmediler bu hastalığı veba olarak tanımladılar. Bazıları, bu da veba gibi Allah'ın bir nişanıdır, diyorlar. Halbuki öyle değildir. Vebanın patlak verdiği dönemde, ondan önce Allah-u Teala Hz. Mesih-i Mevud'a (as) haber vermişti. Böylece o veba Allah'ın bir nişanı oldu. Sonra bu vebanın patlak vermesinden önce Allah-u Teala Hz. Mesih-i Mevud'a (as), kendisine iman edenlerin korunacağını da haber vermişti. Bu şekilde de o veba Allah'ın bir nişanı oldu. Buna rağmen Hz. Mesih-i Mevud (as), Kadiyan'da da belki bir-iki kişinin hastalığa yakalanmasının ihtimal dahilinde olduğunu, bildirdi. Hatta bir kısmı hastalandı da. Ancak Allah-u Teala o vebanın ne zaman ve nasıl yayılacağını bizzat haber vermişti, bu sebeple onun yayılışı Allah'ın bir nişanı oldu. Buna rağmen Hz. Mesih-i Mevud (as) genel olarak dünyanın bu azaptan kurtulması için Allah'a dua ederdi ve O'nun rahmetini talep ederdi.

Korona virüs için ise, ne öyle bir haber vardır, ne de ben bunun orataya çıkacak bir alamet olduğuna dair herhangi bir imada bulundum."

Bundan sonra biraz ara vardı. Bendeniz başka bir konuyu arz etmek üzereydim ki Huzur-i Enver şöyle buyurdu:

"Şimdi bak! 1918 yahut 1919'da yayılan influanza (grip), Kadiyan'a bile ulaşmıştı. Birçok insan yaşamını yitirdi. Hz. Muslih Mevud'un (ra) tavsiye ettiği korunma tedbirleri de vardı. Tarçınlı su kullanılması vesaire gibi. Hatta bizzat Hz. Muslih Mevud (ra) bile influanzaya yakalandı, hatta hatta çok şiddetli de oldu."

Daha sonra Huzur, kitapların olduğu raflara doğru gitti ve "Ahmediyet Tarihi"nin dördüncü cildini aldı. İstedığı yeri hemen buldu. Şöyle buyurdu:

"Hz. Muslih Mevud (ra), eğer gripten dolayı bir şey olursa ne yapılacağına dair vasiyet bile yazmıştı."

Daha sonra Huzur, o devir ile ilgili o üç sayfayı okudu. Söz konusu metin aşağıdadır:

"Küresel İnfluanza Salgınında Cemaatin Gönüllü Hizmetleri:

1918'de Dünya Savaşının bir sonucu da influanza şeklinde ortaya çıktı. Bu salgın bütün dünyada, savaş meydanlarında ortaya çıkan felaketler-

den daha fazla felakete sebep oldu. Hindistan'da da bu hastalık çok şiddetli oldu. Gerçi başlangıçta ölüm oranı azdı. Ancak birkaç günde çok arttı ve her tarafta çok büyük bir afet koptu. O günlerde Vadedilen Mesih'in ikinci halifesinin talimatları doğrultusunda Ahmediye Cemaati şahane hizmetlerde bulundu ve inanç ve milliyet farkı gözetmeksizin her millet ve her tabakadan insanın bakımı ve yardımında belirgin bir payı oldu. Ahmedi doktor ve tabipler gönüllü hizmetler sunarak sadece Kadiyan'daki Allah'ın mahlukatına hizmet etmekle kalmadılar, şehir şehir, köy köy dolaşıp tıbbi yardım ulaştırdılar. Ve normal gönüllüler de hemşirelik vesaire hizmetleri yaptılar ve fakirlere yardım için cemaat tarafından para ve yiyecek içecek malzemeleri de dağıtıldı... o günlerde Ahmedi gönüllüler (onlar arasında Hz. Sahibzade Mirza Beşir Ahmed bey bile vardı) sıkıntı ve zorluklara katlanarak gece gündüz hastalara hizmet ile meşgul idiler. Bazı durumlarda hizmet edenlerin kendisi de hastalandığında çalışacak yeni birileri bulunamayınca hasta gönüllüler, tamamen mecalsiz kalıp yatağa düşünceye kadar diğer hastalara hizmet etmeye devam ettiler. Onlar başkalarının rahatını ve tedavisini kendi rahatı ve tedavilerinden üstün tuttular. Bu öyle bir işti ki Ahmediye Cemaatinin bu karşılıksız hizmetlerini dost düşman herkes takdir etti ve yazılı ve sözlü olarak ifade ettiler ki bu durumda Ahmediye Cemaati cansiperane bir şekilde

çalışarak çok güzel bir örnek sergilediler. (Tarih-i Ahmediyet, cilt 4, sayfa 208-209)

Daha sonra Huzur şöyle buyurdu:

"Bu salgınlar her zaman gelirler. Şimdi her salgına Allah'ın nişanı demek ve Ahmedilere hiçbir şey olmaz diye kendince bir fikir ortaya atmaya başlamak, ya da bazılarının dediği gibi ihlaslı Ahmedilere bir şey olmaz demek, kesinlikle yanlıştır. Bu salgınlar hiç kimsenin imanının ölçüsü olarak gösterilemez. Hz. Muslih Mevud (ra) yazdığı vasiyetin başında şöyle buyurdu:

'Ben Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed, Hz. Mesih-i Mevud aleyhisselamın oğlu...'

Yani, Hz. Muslih Mevud (ra) vasiyet yazıyor ve kimin oğlu olduğunu da, yani Hz. Mesih-i Mevud'un oğlu olduğunu da belirtiyor. Buna rağmen hastalık bulaştı ve de çok şiddetli oldu. Dolayısıyla hastalığa maruz kalmak hiçbir şekilde hiç kimsenin imanının ölçüsü değildir."

Bundan sonra yine bir ara vardı. Huzur'un bu konuya devam edeceği hissediliyordu. Bir saniyelik duraklamadan sonra Huzur şöyle buyurdu:

"Bu referansı hazırlayıp El-Hakem (gazetesinde) yayımla, ta ki herkes okusun ve herkesin yanlış düşünceleri yok olsun. Eğer bu Allah'ın nişanı olsaydı bunun Allah'ın bir nişanı olduğunu en önce ben ilan ederdim. Ben

daha baştan korunma önlemleri ve koruyucu ilaçlar önermeye başlamıştım. Bu hastalık daha Çin dışında etkili değilken bile ben bunları söylemeye başlamıştım. Eğer ben bunun Allah'ın bir nişanı olduğunu düşünseydim korunma önlemlerini durdururdum.

Ben daha önce de söylemiştim, şimdi de söylüyorum ki insanlar, uzmanlar tarafından devlet düzeyinde söylenen korunma önlemlerine uysunlar. Ben buradaki Emir Sahib'e de söyledim. Sadr Hüdam-ül Ahmediye'ye de söyledim. Humanity First'e de söyledim. Bu günlerde insanlara yardım ve huzur içinde olmaları için mümkün olan ne varsa yapın. Tarih-i Ahmediyet'ten bu referansı bastırdığında diğer ülkeler de bilgilenecekler ve oradaki emir ve sadrlar vesaire ona göre yardım işlerini planlayacaklar."

Bu görüşme şu kelimelerle sona erdi:

"Ahmedilerin, alamet aramak yerine,

şimdi, kendisi ve kendi ev halkı için, ve de camiler için söylenen korunma önlemlerine uygun davranmaları gerekir. Ayrıca korunma önlemlerine dikkat ederek etrafındakilerden kimseye yardım edebiliyorlarsa etsinler. Allah-u Teala'yı razı etmek için O'nun mahlukatına sahip çıkmak da şarttır. Ve en önemlisi de hem kendisi için hem insanlık için Allah'ın huzurun-da eğilsinler ve O'nun rahmetini istesinler."

info@alhakam.org

Urduca orijinali:

<https://www.alhakam.org/latest-instructions-from-hazrat-khali-fatul-masih-regarding-coronavirus-original-urdu/>

İngilizce Tercümesi:

<https://www.alhakam.org/latest-instructions-from-hazrat-khali-fatul-masih-regarding-coronavirus/>

Kürtaj Caiz Midir?

Hz. Muslih Mevud (ra) Tefsir-i Kebir c.4 s.327'de kürtaj hakkında şöyle buyurdu:

Kürtaj bazen caizdir mesela eğer çocuğun normal şekilde doğmasına müsaade edildiği takdirde annesinin ölebileceğinden endişe ediliyorsa o zaman hamileliğin sona erdirilmesi caizdir. Çünkü çocuğun diri mi ölü mü doğacağı bilinmez. Diri doğarsa bile hayatta kalıp kalamayacağı kestirilemez. Bunun tersine anne toplumun faydalı bir ferdidir. Bundan dolayı varsayım olan bir zarara önem verilmeyip, gerçek zarar göz önünde bulundurularak anne karnındaki bebekten vazgeçilecektir. (Tefsir-i Kebir c.4 s.327)

3 Mayıs 1996 tarihli MTA'da yayınlanan "Urdu Mülakat" isimli programda, bir doktor kürtajla ilgili olarak 4. Halife hazretlerine şu soruyu yöneltti:

Doktor bey - Bu devirde hamileliğin ilk üç ayı içerisinde doğacak olan çocuğun hastalıkları öğrenilebilir.

Mesela Talasemi (Akdeniz Anemisi), Orak Hücre Anemisi, Kistik Fibroz hastalıkları gibi. Böyle bir durumda, anne karnında hayatı başlamış olan çocuk, annenin veya anne ve doktorun rıza göstermesi neticesinde kürtaj yaptırılabilir. Böyle yapılması dinen caiz midir?

Huzur - Bu hastalıklar çocuk doğduktan sonra öğrenilebilir mi?

Doktor bey - evet

Huzur - Peki o zaman öldürülmesi caiz midir?

Doktor bey - Hayır.

Huzur - Neden caiz değil? Ne fark vardır?

Doktor bey - Ben batı kültürünün düşüncesine göre soru sordum.

Huzur- Batı kültüründe de bu konuda birbirine şiddetle muhalefet eden iki grup vardır. Bazıları, hayat başlayınca, o ister embriyo durumunda olsun, ister doğmuş olsun, onun öldürülmesine hiç kimsenin hakkı olmadığına ısrar ederler. Bazılar, zorluklar ve sıkıntılardan kurtulmak için anne karnındaki böyle hastalıklı bebeklerin öldürülmesinin caiz olduğunu söylerler. Bu zorlukla-

rın da iki çeşidi vardır. Birincisi; anne babanın eziyet çekmesi, İkincisi; çocuğun eziyet dolu bir hayat geçirmek zorunda kalması. Anne babanın eziyet çekmesi konusuna gelince, sorulması gereken soru şudur: Böyle bir çocuk dünyaya geldikten sonra hastalıkları öğrenilirse aynı eziyeti çekmeyecekler mi? Dünyanın büyük bir kısmında doğumdan önce böyle teşhislerin konulabilmesi mümkün değildir. O zaman çocuk doğar doğmaz öldürülürse hiç kimsenin ruhu bile duymaz.

Çocuk eziyet çekmesin diye öldürülmesinin caiz olduğu kabul edilirse o zaman yetişkinlerin ötenazi yaptırmasına da izin verilmelidir. Söz konusu olan sadece bebek değildir, eğer yetişkin biri eziyet çekiyorsa ve hayattan bezmişse ve ölmek istiyorsa, intihar etmesine neden engel oluyorlar? Bütün bu tezatter çözülmedikçe, yanlış veya doğru bir karara varılamaz. Ancak tezatlara dayalı kararlar doğru değildir.

Hayatın sonuna kadar bu prensibi uygulayalım; hemcinslerinden daha düşük avantajlara sahip olan herhangi biri ölme ve öldürme hakkına sahip midir, değil midir? Bu iki mesele çözüme kavuşunca, o zaman, hayat yolculuğu doğumdan sonra değil, anne karnında hayat verilmesi ile başlar. Ve biz her iki hayat arasında ayırım yapma hakkına sahip değiliz. Fakat anne hayatı tehlikede ise bu tamamen farklı bir şeydir. Çünkü, doğuranın yaşam hakkı üstünlüğü vardır. Eğer annenin

karnında tıbben anne hayatını tehlikeye atan bir bebek varsa, o zaman annenin hayatta kalması önemli ve önceliklidir.

Sizin sorunuzun özet cevabı budur. Bu konuyla ilgili sormak istediğiniz başka bir şey var mı?

Doktor bey - İnsanların kafasını kurcalayan, böyle hastalıklı çocukların doğumdan sonra ömür boyunca anne babaya eziyet çektirmesidir. Huzur- Peki dünyaya gelmiş olan çocuklar anne babaya eziyet çektirmiyor mu?

Doktor bey - Ben batılların düşüncesini söylüyorum, onlara göre ilk üç ay içerisinde müdahale edilebilir.

Huzur- Bunun cevabını ben zaten verdim. Eğer dış müdahaleler olmaksızın, çocuğun canlı doğma ihtimali ölü doğma ihtimalinden belirgin bir şekilde fazla ise doğum olduğu takdirde canlı olarak dünyaya gelecektir. Eğer ölme ihtimali canlı doğma ihtimalinden fazla ise ve anne için tehlike arz ediyorsa o zaman az önce verdiğim son cevap geçerlidir.

Böyle bir durum oluşmuyorsa ve çocuk hasta olsa bile tehlikesiz olarak doğumun gerçekleşme ihtimaline rağmen hayatına müdahale etmeye izin verilirse o zaman doğumdan sonra da aynı müdahale hakkı olması gerekir. Ve bu müdahale bu kadarla sınırlı kalmayıp yukarıda bahsettiğim gibi yetişkinler için de söz konusu olacaktır.

Bundan dolayı ben demiştim ki, prensiplere dayalı karar verilmeli,

böyle bir karar verildikten sonra da, fark gözetmek-sizin prensibe uygun karar her yerde uygulanmalıdır.

Anne karnındaki bebeğe hayat verilmeden önceki duruma gelince, o dönemde çocuk düşürülürse zaten ölü doğacaktır. Bu durum, içinde hayat ihtimali olan bir çok yumurtanın aybaşı dönemlerinde zayi olması gibidir. Daha hayat başlamadığı için durum farklıdır, döllenme olduktan sonra doktora danışmadan düşük yapılması uygun değildir. Fakat bu durumda hayat başlamadığı için buna katletme denemez.

3 Aralık 2017 tarihli "Gülşen-i Vakfe Nau Nasırat" isimli programda Emir-ül Müminin 5. Halife hazretlerine kürtaj ile ilgili soru sorulduğunda kendisi şöyle buyurdu:

Eğer doktorlar annesinin hayatının tehlikede olduğunu söylerse; taşıdığı bebek her açıdan deforme olmuşsa, kalbinde, beyninde ve uzuvlarında hiç bir ilerleme ve gelişme yoksa, doğumundan sonra da yaşamı zorsa, bir iki üç kere tarama yapıldıktan sonra hiç şüphe kalmadıysa, bunlardan yüzde yüz emin olunmuşsa, o zaman kürtaj caizdir. Şüpheden dolayı kürtaj caiz değildir ve günahdır. Hiç kimsenin hayatına son verilmemeli.

Hiz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani (as)

Bakınız! Dünya fani bir şeydir, hiç kimse burada ilelebet kalmaz. Fakat onun tadı da ancak onu Allah için terk edenlere nasip olur. İşte bundan dolayıdır ki kim Allah'ın dostu olursa, Allah onun dünyada kabul edilmesini sağlar. Bu kabuliyet için dünyada insanlar, bir şekilde kendilerine konuşma fırsatı verilsin, yahut saygın bir makam, yahut yüksek mevkide bir koltuk verilsin ve ismi koltuk sahipleri arasında geçsin diye

binlerce çaba sarfeder. Kısacası bütün dünyevi saygınlıklar, kalplerde yücelik ve kabuliyet ancak ve ancak Allah için her şeyi terk eden, kaybetmeye âmade olan, sadece âmade değil bilakis terk edenlere verilir. Sözüň özü Yüce Allah'ın hatırı için kaybedenlere her şey verilir.

Fatiha Suresi

Tefsiri

H.z. Mirza Besirüddin Mahmud Ahmed

Vadedilen Mesih'in^{as} ikinci Halifesi

VERLAG DER ISLAM

İSLAMİYET'İN
SESİ
Her
Cumartesi

CANLI YAYIN

Almanya saati ile 20:30, Türkiye saati ile 21:30' da sorularınızı yöneltebilirsiniz.

WHATSAPP:

+49 151 - 127 78 248

TELEFON:

+49 800 000 1325

FACEBOOK:

@MuslimTvTr

MAIL:

islamiyetinsesi@mta.tv

Müslüman Ahmediye
Cemaati

*Hız. Mirza Gulam Ahmed Kadiyanı'yi Vadedilen
Mesih ve Mehdi olarak kabul edenler.*